

KUKA ON MAD MAX?

Teos hahmoanalyysiä hyödyntäen

Koulutusala Kulttuuriala	
Koulutusohjelma Muotoilun koulutusohjelma	
Työn tekijä(t) Lotta Poutiainen	
Työn nimi Kuka on Mad Max? – Teos hahmoanalyysiä hyödyntäen	
Päiväys 19.5.2016	Sivumäärä/Liitteet 49/2
Ohjaaja(t) Anna-Reetta Väänänen	
Toimeksiantaja/Yhteistyökumppani(t)	
Tiivistelmä <p>Opinnäytetyössä tutkitaan valittuja hahmoanalyysikeinoja ja niiden käyttämistä teoksen suunnittelun tukena. Analysoitavaksi aiheeksi on valittu Mad Max -elokuvasarja ja sen päähahmo Max Rockatansky. Työssä tutustutaan perusteellisesti valittuihin elokuvaan ja hahmoon, ja niitä avataan narratiivisen analyysin ja observoinnin keinoin. Analyysikeinot on valittu sillä perusteella, mitkä toimivat parhaiten elokuvien ja fiktiivisten hahmojen avaamisessa. Max Rockatanskyn hahmoa avataan valituilla analyysikeinoilla mahdollisimman tarkasti ja pyritään näin antamaan lukijalle selkein mahdollisin kuva siitä, mitkä teoksen suunnittelun lähtökohdat ovat. Teoksen mahdollisista valmistustekniikoista ja materiaaleista haetaan taustatietoa ja valitaan sopivimmat tavat käytettäväksi teoksessa.</p> <p>Työn tavoitteena oli kehittyä ammatillisesti sekä ihmistuntemuksessa että teoksen suunnittelussa ja soveltaa näitä oppeja henkilölähtöisesti inspiroituneen teoksen valmistuksessa. Opinnäytetyön teos suunniteltiin ja tehtiin hahmoanalyysin pohjalta kokeellisesti ja ei perinteisiä korumateriaaleja käyttäen kuvaamaan Maxin hahmoa post-apokalyptisessä hengessä. Maxin hahmon piirteitä nostettiin esille suunnitteluprosessissa. Suunniteltu teos valmistettiin pääasiassa messingistä, nahasta ja kankaasta. Lopputuloksessa nähdään vahvasti Maxin hahmon kokonaisvaltainen muuttuminen elokuvien aikana. Tuotettua aineistoa voisi hyödyntää tulevaisuudessa asiakaskohtaisissa koru- ja muotoilun, teatterin puvustuksessa tai muotialalla stylistin tehtävissä.</p>	
Avainsanat Mad Max, teos, koru, muotoilu, hahmoanalyysi, korusuunnittelu, elokuva	

Field of Study Culture			
Degree Programme Degree Programme in Design			
Author(s) Lotta Poutiainen			
Title of Thesis Who is Mad Max? – A Piece by Using Character Analysis			
Date	19.5.2016	Pages/Appendices	49/2
Supervisor(s) Anna-Reetta Väänänen			
Client Organisation /Partners			
<p>Abstract</p> <p>This thesis examines the selected methods of character analysis and applying them as a part of a design progress of the piece. The Mad Max movie series and the main character Max Rockatansky were selected as a subject of the analysis. The work examines thoroughly the chosen movies and the character and they are deciphered with the ways of narrative analysis and observation. Methods of the analysis have been chosen in the order which work best with deciphering movies and fictive characters. The character of Max Rocaktansky is opened with chosen analysis methods as accurately as possible and it is aimed at providing the reader the clearest possible picture of what the starting points of the designing of the piece are. Background information for the possible production techniques and materials of the piece are looked for and the most suitable for use in the piece are chosen.</p> <p>The goal of the thesis was to develop professionally as well in the knowledge of human-nature and in the designing of a piece and apply these theories in the production of an individually inspired piece. The piece of the thesis is designed and produced experimentally using the basic principles of character analysis and non-traditional jewellery materials to describe the character of Max in the post-apocalyptic spirit. Max's character's traits were highlighted in the designing progress. The designed piece was made mainly from brass, leather and fabric. The comprehensive transformation of Max's character during the movies is seen strongly in the end result. The produced material could be used in the future in customer encounter in the field of jewelry, theater and movie costumery or in fashion industry in stylist positions.</p>			
<p>Keywords</p> <p>Mad Max, piece, jewelry, design, character analysis, jewelry design, movie</p>			

SISÄLTÖ

1	TAUSTAA JA TAVOITTEET	5
1.1	Hahmoanalyysi ja elokuvat.....	6
1.2	Ilmentävä teos.....	6
1.3	Työn eteneminen	8
2	HAHMOANALYYSI.....	9
2.1	Narratiivinen analyysi.....	9
2.2	Observointi	10
3	MAD MAX -ELOKUVASARJA.....	12
3.1	Mad Max	12
3.2	Mad Max 2: The Road Warrior.....	16
3.3	Mad Max: Fury Road.....	21
3.4	Yhteenveto	28
4	TEOS.....	30
4.1	Lähtökohtia ja suunnittelu.....	30
4.2	Teoksen tekoprosessi	34
4.3	Lopullinen teos.....	37
5	POHDINTA.....	41
	LÄHTEET	43
	LIITE 1: KYSELYLOMAKE OUTI PYY.....	47
	LIITE 2: KYSELYLOMAKE MIRJAM LEHTONEN	48

1 TAUSTAA JA TAVOITTEET

“Now there’s nothing. And here I am trying to put sense to it, when I know there isn’t any.”

– Max Rockatansky (Miller 1979.)

Kaksi ehdottomasti suurinta kriteeriä opinnäytetyöni aiheen valinnassa olivat elokuvat ja taiteellisuus. Pidin tärkeänä valinnassani sitä, että minulla olisi vapaus tehdä jotain luovaa ja erikoista, minkä painopiste ei keskittyisi niinkään tutkiviin kirjallisiin lähteisiin ja perinteisiin jalometallisiin koruihin, vaan taiteellisuuteen ja itselle tärkeän ja mielenkiintoisen aiheen tutkiskeluun ja suunnitteluun.

Idea lopulliseen opinnäytetyöhöni tuli melko myöhäisessä vaiheessa, mutta huomasin koko opintojeni ajan suunnitelleeni tai tehneeni töitä, joissa jollain tavalla oli samaa henkisyttä tai muotokieltä kuin nyt opinnäytetyöni ideoinnissa (Kuvakollaasi 1.) Koin aina synkemmät teemat enemmän omimmikseni ja mikään liian sievä ja siloteltu ei ole koskaan ollut oma juttuni. Myös eri materiaalien ja teemojen yhdistäminen on aina kiinnostanut, ja sitä olen saanut käyttää luovasti varsinkin harrastukseni cosplayn parissa.

Kuvakollaasi 1. Tekemiäni teoksia (Poutiainen 2016.)

1.1 Hahmoanalyysi ja elokuvat

Aihe juontaa juurensa kiinnostuksestani elokuviin. Elokuvat ovat aina olleet suuri osa vapaa-ajan vietostani ja eri genrejä pelkäämättä olen myös oppinut katsomaan elokuvia monelta kannalta jopa vähän analyttisilläkin tavoilla. Tähän opinnäytetyöhön tutkimuksen kohteeksi olen valinnut Mad Max -elokuvasarjan ja erityisesti niiden päähenkilön Maxin. Tutkimukseni ei kuitenkaan nojaa pelkästään itse elokuvien antamaan informaatioon, vaan valitsin Pirkko Anttilan Tutkiva toiminta ja ilmaisu, teos, tekeminen (Anttila P. 2006) kirjasta analyttiseksi metodiksi narratiivisen analyysin ja lisäksi observoinnin, jota käytän myös Maxin hahmon avaamiseen.

Olen aina kokenut olevani jokseenkin hyvä ihmistuntija, ja siksi koin hahmoanalyysin kiinnostavaksi. Minulle on ollut usein helppo havaita ihmisistä ensikohtaamisilla, millainen ihminen on ja mitä hän on ajatellut tai ollut mieltä, vain eleiden ja puhutavan kautta, sekä tosielämässä että elokuvissa. Tätä taitoa haluaisinkin itsensäni kehittää käyttöön ihan jokapäiväisessä elämässä ja myös ammatillisessa mielessä. Ammatillisesti ajateltuna tätä ihmisten tulkitsemista voisi käyttää esimerkiksi asiakaskohtaamisissa. "Hahmoanalyysiä" voisi hyödyntää helpottamaan asiakasta löytämään oikean etsimänsä tuotteen tai tilaustöitä tehdessä päästäisiin helpommin perille siitä, mitä asiakas tuotteeltaan haluaa. Tätä voisi soveltaa sekä korualalle että teatteri- ja muotimaailmaan. Opinnäytetyöhöni haastattelen trashionista Outi Pyytä ja pukutaiteilijaa Mirjam Lehtosta. Haastattelin heitä siitä miten he mahdollisesti

käyttävät tällaisia analyttisiä metodeja asiakaskohtaamisissa, että millainen heidän prosessinsa omia teoksia luodessaan on.

Ensimmäinen haastateltavani oli Outi Pyy. Hän nimittää itseään trashionistaksi, ja nimike tulee hänen tavastaan työskennellä paljon kierrätysmuodin parissa. Hän on opiskellut design-ompeluarternomiksi ja on ammattinimikkeeltään ompelija, ja hän on ollut töissä muotialalla viimeiset 20 vuotta. Kierrätysmuoti on tullut suureksi osaksi hänen toimenkuvaansa. Hän on kirjoittanut myös kirjan ja pitää blogia aiheesta. Hänen toimenkuvaansa kuuluu luennoiminen kierrätysmuodista ja kaikkeen siihen liittyvästä, hän tekee tilaustöitä asiakkaille ja on osakkaana Remake Ecodesignilla.

Toinen haastateltava asiantuntijani oli vaatealan moniosaaja, modisti ja elämäntapataiteilija Mirjam Lehtonen. Hän on koulutunut vaatealan artesaaniksi ja modistiksi ja on myös opiskellut vaatealan artemin opintoja HAMK:issa, mutta hän kokee pukutaiteilijan ammattinimikkeen kuvaavan itseään parhaiten. Hänen toimenkuvaansa kuuluu erilaisten pukujen, päähineiden ja asusteiden suunnittelua ja valmistamista.

1.2 Ilmentävä teos

Mainitsemani taiteellisemman puolen halusin toteuttaa käytännönläheisempänä työnä, puvustuksen kaltaisena asusteena ja teoksena, jossa voisin hyödyntää ja testata valitsemaani analyttistä

metodia käytännössä. Maxin hahmon analyttisen hahmotutkimuksen jälkeen olen toivottavasti saanut kattavan käsityksen hahmosta. Analyysin pohjalta pystyn suunnittelemaan ja tekemään teoksen, joka henkii post-apokalyptistä Maxia, kuitenkin aihetta liikaa alleviivaavasti. Post-apokalypsillä tarkoitetaan useimmiten ajanjaksoa esimerkiksi joukkotuhon jälkeen, jolloin suuri osa ihmiskunnasta ja nykyisestä tuntemastamme maailmasta on tuhoutunut.

Minulla oli mahdollisuus valita, toteuttaisinko opinnäytetyöni lopullisen teoksen niin sanottuna puvustuksena vai hahmoa ilmentävänä teoksena. Puvustuksena tämä lopullinen koru tai asuste olisi sellainen, mitä Maxin voisi ajatella itse pitävän päällään elokuvan omassa maailmassa. Tällöin teoksen tekeminen olisi rajautunut tiukemmin pelkästään itse Maxiin käyttäjänä ja vain materiaaleihin, joita olisi mahdollista löytää post-apokalyptisestä maailmasta ja sekin rajattuna vain Mad Max -universumiin. "Jos sä mietit post-apokalyptista maailmaa niin sä et pysty käyttämään tuoreita kukkia, vaan sä joudut miettimään tosi tarkkaan et jos sä käytät metallia, niin mitä metallia sä käytät? Mä voin sanoa ettei se oo kultaakaan eikä se oo hopeeta." (Pyy 2015-10-11.) Pyy neuvoi pysymään tarkkana materiaalivalintojeni kanssa jos kyseessä olisi puvustuksellinen teos. Näin en ollut asiaa miettinytkään ja tämä jää varmasti hyödylliseksi tiedoksi tuleviin projektiini.

Jotta saisin käyttää vapaampaa ja taiteellisempaa otetta suunnittelussa ja toteutuksessa, mikä oli yksi tärkeimmistä vaatimuksistani

omalle opinnäytetyölleni, valitsin niin sanotun hahmoa ilmentävän teoksen. Tällöin minun ei tarvinnut miettiä, mitkä tiukasti rajatut materiaalit ja muut vaatimukset minulla olisi käytettävissäni, vaikka pidänkin elokuvan kaikkea antamaa materiaalia hyvänä referenssinä työskentelylleni. "Toi on muuten itseasiain tärkeä erottaa. Et onkse koru tehty Maxille vai onkse koru tehty inspired by this character." (Pyy 2015-10-11.) Ilmentävässä teoksessa Maxin ei tarvitse olla itse käyttäjä. Max hahmona antaa inspiraation ja henkisen sisällön (tarinan) teokselle, muttei kuitenkaan määritä ja rajaa käyttäjää tai materiaaleja. Jos tarkoitukseni olisi tehdä lopullisesta teoksesta esimerkiksi perinteisempi jalometallinen koru, se voisi olla vaikka Mad Max -henkinen fanikorua tai jopa mallisto. Päämääränäni oli kuitenkin käyttää enemmän ei-perinteisiä korumateriaaleja ja hyödyntää erilaisia työstötekniikoita. Myös huomioidaan ottaen kiinnostukseni erikoisempiin asusteisiin ja elokuvien puvustukseen halusin toteuttaa teatraalisemman ja taiteellisemman asustemaisen teoksen, minkä ei niinkään olisi tarkoitus edes toimia kaupallisena tuotteena, mutta mikä voisi olla vaikka osa jostain kokoelmasta. Tässä kohtaa Outi Pyy kehotti tarkkuuteen terminien kanssa, sillä suomenkielessä termit mallisto ja kokoelma sekoitetaan todella usein, sillä kumpikin näistä sanoista kääntyy englannin kielen sanasta collection. "Jos sä teet uniikkikappaleita mitä itseasiassa esimerkiksi minä ja Antti Asplund ja aika moni muukin tyyppi tekee, nii ne uniikkikappaleet tarkoittaa sitä et me tehdään kokoelmia. Kokoelma on niinku se malliston tavallaan se vastine suomenkielessä." (Pyy 2015-10-11.)

1.3 Työn eteneminen

SWOT-analyysissä käyn läpi omia vahvuuksiani, heikkouksiani, työn mahdollisuuksia ja mahdollisia ilmeneviä uhkia. Työnkulkukaaviossa selvitän mistä työni on saanut alkunsa, miten se tulee etenemään ja miten pääsen haluamiini tuloksiin.

Kuva 1. SWOT-analyysi (Poutiainen 2016.)

Kuva 2. Työnkulkukaavio (Poutiainen 2016.)

2 HAHMOANALYYSI

Mad Maxin analysointimenetelmäksi valitsin narratiivisen analyysin, ja sen tukena käytän observointia. Analyysimenetelmän valinta oli aluksi hankalaa, sillä Pirkko Anttilan kirjan Tutkiva toiminta ja ilmaisuus, teos, tekeminen (Anttila, P. 2006) analyysijä ja metodeja tutkiessani mikään niistä ei suoranaisesti keskittynyt yhden hahmon tutkimiseen ja ymmärrettävästi elokuvia ei mainittu kovin useassa analyysissä. Tämän opinnäytetyön tutkimuksessa tarinankerronnalla ja hahmon kokemuksilla oli suuri merkitys analysointiin ja narratiivinen analyysi oli näistä kaikista sopivin. Narratologiaa on käytetty muun muassa teatteri- ja elokuvatutkimuksessa sekä ihmisen psyykeen analyysivälineenä. Narratiivisella analyysillä voin siis pohtia sekä itse elokuvaa, että sen elävää ja kokevaa hahmoa Maxia.

2.1 Narratiivinen analyysi

Anttilan kirjassa Tutkiva toiminta ja ilmaisuus, teos, tekeminen narratiiveilla tarkoitetaan kertovia tekstejä, jotka esittävät tapahtumien kulkua, todellisia tai keksittyjä, mutta myös metaforien käyttöä, ja tämä tapa sopii omaan elokuva-aiheiseen tutkimukseen hyvin. Selostaen ja kuvaillen kootun narraation luonne määräytyy sen mukaan, kuka on kertojana. Television ja elokuvan kameran käyttöä sanotaan subjektiiviseksi, jos asioita kuvataan ikään kuin katsojan näkökulmasta. Katsoja voi näin identifioitua tapahtumiin ja olla ikään kuin silminnäkijänä tilanteessa. Narratiivi esittää ta-

pahtumien ketjun, jossa syy ja sen seuraus muodostuvat kronologisten tapahtumien koosteeksi. Omassa tutkimuksessani elokuvan kertomuksen alussa tapahtuneet asiat aiheuttavat jotakin elokuvan keskellä ja keskikohdan tapahtumat vaikuttavat elokuvan loppuun. (Anttila, P. 2006, 225–226.)

Narratologialla taas tarkoitetaan näiden narratiivien, eli kertomuksien tutkimusta. Narratologiaa on käytetty monilla eri aloilla, muun muassa kirjallisuuden tutkimuksessa, filosofiassa, psykologiassa, historiassa ja myös teatteri- ja elokuvatutkimuksessa. Sitä on käytetty ihmisen psyyken ja sosiaalisten suhteiden analyysivälineenä, jolloin sen tarkoituksena on paljastaa minuuden rakentumiseen, ihmisen välisiin valtarakenteisiin ja persoonallisuuden ilmentymiin liittyviä piileviä tekijöitä. (Anttila, P. 2006, 321.) Koska narratiivista analyysiä voi käyttää hyödyksi niin monilla eri aloilla, olen valinnut siitä itselleni vain sopivimmat tutkimustavat. Elokuvaa ja sen hahmoa tutkiessani minun ei niinkään tarvitse pohtia tarinankerronnallisuuden totuusväitteitä tai fiktiivisyyttä, koska oman tutkimukseni elokuvat, eli Mad Max – elokuvasarja on puhtaasti fiktiivinen ja sillä ei ole faktaa pohjanaan. Toisaalta meille elokuvan fiktio on elokuvan hahmon totuus, enkä näin voi absoluuttisesti ajatella tutkimusta vain yhdellä tavalla, mutta koska emme kuitenkaan voi kommunikoida elokuvan hahmon kanssa sanallisesti, jää meille siis vain tulkinta hänen tekojensa kautta.

Anttilan (Anttila, P. 2006, 324) mukaan juoni on kokoelma yhdistettyjä kokemuksia, jotka kertomuksessa muuttuvat tarinaksi, ja tarina yhdistyy tapahtumiin. Juoni taas koostuu olosuhteista, päämääristä, keinoista, aloitteista ja tarkoittamattomista seurauksista. Nämä kaikki ovat hyvin selkeästi näkyvissä Mad Max - elokuvasarjassa. Vastaanottajan, eli katsojan kannalta tarinan seuraamistilanteessa tarvitaan erikoinen ymmärtämisen tapa, jota sanotaan narratiiviseksi älykkyudeksi ja tutkiessa on hyvä käsitellä aineistoa, eli tässä tapauksessa elokuvia ja niistä koottuja muistiinpanoja useita kertoja peräkkäin, jotta päästäisiin käsiksi jutun ytimeen. (Anttila, P. 2006, 324.) Tätä älykkyyttä haluan testata ja kehittää tämän opinnäytetyön myötä ja narratologian lisäksi minulla on käytössä observointi.

2.2 Observointi

Observointi tarkoittaa havainnointia ja on kaiken tieteellisen työkentelyn perusedellytys ja se soveltuu kaikenlaisen tutkimusaineiston kokoamiseen. Observointia on olemassa kahta päälajia, suoraa havainnointia ja osallistuvaa havainnointia. Omassa tapauksessani kyseessä on lähemmin suoraa havainnointia. Silloin tutkittavat kohteet eivät välttämättä tiedä olevansa havainnoinnin kohteena ja koska omassa tapauksessani observoinnin kohteena ovat elokuva ja sen fiktiivinen hahmo, minun ei tarvitse miettiä, miten oma paikalla oloni voisi edes vaikuttaa tutkittavaan tilanteeseen. Tämä muistuttaa myös piilo-observointia siltä osalta, etten voi mitenkään puuttua tapahtumien kulkuun ja otan täysin ulkopuolisen asenteen hahmoon nähden. (Anttila, P. 2006. 190.)

Havainnointitekniikka suunnitellaan joko strukturoituna havainnointina tai strukturoimattomana havainnointina, ja käytän itse jälkimmäistä. (Anttila, P. 2006, 192). Strukturoimattomassa havainnoinnissa halutaan saada selville mahdollisimman paljon erilaista ennakkotietoa tutkittavasta kohteesta. Tällaista havainnointia ei voi luokitella etukäteen, joten käytetään apuna tutkittavan ilmiön ennakkotuntemusta. Omassa tutkimuksessani tämä toimii käytännössä niin, että minulla on ennakkotietoa Mad Maxista ja kyseisestä elokuvasarjasta. Tiedän, mitä elokuvissa tapahtuu ja miten Maxin hahmo muuttuu, mutta nyt katson elokuvat uudestaan enemmän analyttisemmalla kannalla ja teen näistä havainnoineista muistiinpanoja. Minulla ei ole valmiita kaavoja tai luokitte-luja analyysille, mutta päämääräni tässä tutkimuksessa onkin oppia tuntemaan Max hahmona läpikotaisin ja näkemään hänen muutoksensa ja keskityn havainnoinnissa häntä muuttaviin tapahtumiin. Koska Max on todella vähäpuheinen hahmo, havainnointi keskittyy suurimmaksi osaksi eleisiin, ilmeisiin, liikkeisiin ja muihin toimintaan.

Haastateltujen Pyy ja Lehtosen ajatusmaailmat hahmolähtöisestä suunnittelusta kävivät itseni kanssa paljolti yksiin. Outi Pyy tutustuu ihmiseen tai hahmoon ja hän kertoo, että hahmosta pitää yksinkertaisesti tietää kaikki. Häntä kiinnostavat tarinat, henkilöt ja hahmot ja hän kehittää alkaa myös itse tarinaa hahmolle. Pyyllle referenssien kerääminen töitän varten on tärkeää ja hän mainitsi käyttävänsä aktiivisesti Pinterest -palvelua, mikä on itsellenikin hyvin tuttu työväline. Pyy kertoi asiakkaittensa kanssa työskennellessään käyttäneensä varmasti joitain hahmoanalyysin kaltaisia

metodeja, muttei ole sanojensa mukaan lukenut psykologiaa tai opiskellut niitä niin perusteellisesti, että pystyisi nimeämään tiettyjä metodeja. Hänen asiakastöittensä käsittely on kuitenkin todella monitasoista ja systemaattista, joten hän uskoo käyttävänsä hahmoanalyysimenetelmiä paljon. (Pyy 2015-10-11.)

Mirjam Lehtonen pysyi aikalailla samoilla linjoilla Outi Pyy'n kanssa. Hänkään ei käyttänyt mitään tiettyjä nimettyjä analyysimetretejä, mutta piti hahmojen avaamista tärkeänä osana teosten tekemisessä. Hänelle oli tärkeää, että työ herättää hänessä itsessään

tunteita ja että hän voi ilmaista joitain omia tuntemuksiaan ja ajatuksiaan työn kautta. Lehtonen ei itse kaivannut hahmolle mitään tarkkaa tausta- tai elämäntarinaa, mutta jotain suuntaa antavaa ja pääasioita. Hän arvostaa enemmän hahmon sielunmaailman tuntemista, kuin esimerkiksi hahmon ulkoisia piirteitä. Lehtonen kertoi, että hänen tapansa saada teos parhaiten ilmentämään hahmoa on porautumalla suoraan hahmon päin sisään, mutta välttää kliseitä ja alleviivausta. Ei kannata kuitenkaan olla prosessista jatkuvasti liian tietoinen. Kokemuksen kautta hahmon avaaminen alkaa käymään vaistonvaraistesti. (Lehtonen 2015-11-05.)

3 MAD MAX -ELOKUVASARJA

“You know, hope is a mistake. If you can't fix what's broken, you'll, uh... you'll go insane.”

-Max Rockatansky (Miller 2015.)

Pirkko Anttila (Anttila P. 2006, 322) kertoo seuraavaa narratiivisesta orientaatiosta: “Useimmiten ihanteellinen minäkertomus on kuten ihanteellinen länsimainen minuuskin: johdonmukainen, lineaarinen, kausaalinen, kehittyvä ja tyydyttävän lopputuloksen aikaansaava. Pirstoutunut, epäjohdonmukainen elämäntarina nähdään yhä edelleen viittauksena psykeen häiriöihin.” Tämä jälkimmäinen kuvaa Maxia täydellisesti. Max on luonnostaan hiljainen hahmo, ja vaikka hän vaikuttaa ulkoisesti hyvin tyyneltä ja hallitulta, hänen mielensä on palasina kaiken hänen kokemansa jälkeen.

Mad Max on ohjaaja-käsikirjoittajan George Millerin käsialaa oleva dystopia-toimintaelokuva, jossa Mel Gibson näyttelee elokuvan nimikkohahmoa Max Rockatanskyä, joka on ammatiltaan poliisi. Mad

Max -elokuvasarjaan kuuluu tällä hetkellä neljä elokuvaa. Ensimmäinen elokuva “Mad Max” julkaistiin vuonna 1979, jatko-osa “Mad Max 2: The Road Warrior” vuonna 1981, kolmas osa “Mad Max Beyond Thunderdome” vuonna 1985. Mel Gibson näytteli Maxia kolmessa ensimmäisessä Mad Max elokuvassa, mutta 2015 tullessa henkisessä jatko-osassa, Fury Roadissa Maxia tähditti näyttelijä Tom Hardy. Opinnäytetyöhöni päätin jättää Mad Max Beyond Thunderdomen kokonaan analysoimatta. Se ei tuonut Maxin hahmolle mitään uusia ulottuvuuksia, mikä olisi vaikuttanut lopulliseen työhöni, eikä kyseessä ollut niin merkittävä osa Max Max -elokuvasarjaa kuin muut osat.

3.1 Mad Max

“Look. Any longer out on that road and I'm one of them, you know? A terminal crazy... only I got a bronze badge to say I'm one of the good guys.”

- Max Rockatansky (Miller 1979.)

Ensimmäinen Mad Max -elokuva sai ensi-iltansa vuonna 1979 ja sijoittuu "lähitulevaisuuden" Australiaan ihmisten asuttamaan joutomaakaupunkiin. Vaikka elokuva ei sijoitu ydinsodan jälkeiseen post-apokalyptiseen maailmaan niin kuin jatko-osansa, on ilmassa silti jo selvät yhteiskunnan rappeutumisen merkit. Elokuvassa poliisivoimiin kuuluva Max Rockatansky on nahkapukuun sonnustautunut lainvalvoja, joka elokuvan alussa muiden poliisien epäonnistuttua lähtee ajamaan takaa pakomatalla olevaa lainsuojattomien jengiläistä, Nightrideria.

Kuva 3. Max Rockatansky vuoden 1979 Mad Maxissa

Jo elokuvan alusta Maxista saa hyvin tyynen kuvan. Kun muut poliisit jahtaavat Nightrideriä sireenien soidessa, autojen kolaroidessa ja kaahatessa ja muutenkin tilanteen vaikuttaessa sekavalta, Max istuu rauhallisesti autossaan kuunnellen tapahtumia poliisiradiosta. Hän tietää tarkalleen, milloin on hänen hetkensä osallistua pakojahtiin ja jää tienvarteen odottamaan tietäen Nightriderin pian ajavan häntä vastaan. Max ajaa pelottomasti suoraan Nightrideria kohti kuin tietäen, että tämä väistäisi häntä ja jatkaa aivan rikollisen hännillä. Pian tämän jälkeen Nightrider kolaroi tiellä aiemmin sattuneen onnettomuuden romujen kanssa ja tämän seurauksena kohtaa loppunsa.

Vaikka elokuvan vauhdikas alku antaa Maxista kovanaamaisen kuvan, kohtaus vaimonsa ja pienen poikalapsensa kanssa näyttää, millainen Max oikeasti on. Max vaikuttaa hyvin tyyneltä ja rauhalliselta ja katsoo vaimoaan rakastavasti. He juttelevat niitä näitä vaimonsa, Jessien kanssa halaillen. Jessie on kiinnostunut aiemmin päivällä tapahtuneesta Nightriderin tapauksesta, mutta Maxin ei tee mieli puhua enempää tapahtuneesta. Vaikka Max vaikuttaakin olevan avoimempi vaimonsa kuin muiden kanssa, hän vaikuttaa silti sulkeutuneelta ja ehkä vähän huolestuneelta. Aamulla Jessie murjottaa kun Maxin täytyy lähteä aikaisin töihin, ja Max yrittää piristää ja viihdyttää tätä, ettei Jessielle jäisi paha mieli, mutta hän ei piristy. Ennen kuin Max pääsee autolleen, Jessie kuitenkin tulee pihalle ja viittoo Maxille "Olen hulluna sinusta". Max hymyilee rakastavasti ja poistuu autolleen. Maxille hänen perheensä on kaikki

kaikessa, sen luona on ainoa paikka, jossa hän voi oikeasti rentoutua.

Vaikkei Nightriderin kuolema ollut Maxin syytä, se aiheuttaa kuitenkin ketjureaktion, joka ajaa lainvastaisen jengin kostamaan Nightriderin kuoleman Maxille. Kostona Nightriderin kuolemasta Toecutter -niminen jengin johtaja aikoo tappaa poliisivoimien jäseniä, mutta sitä ennen rikkoo yleistä rauhaa tuhoamalla omaisuutta, varastamalla polttoainetta ja terrorisoimalla kaupunkia jenginsä kanssa. Erään heidän rikoksensa jälkeen Max ja hänen paras ystävänsä Goose, joka kuuluu myös poliisivoimiin, tulevat rikospaikalle ja löytävät yhden Toecutterin jengiläisen, Johnny the Boyn rikospaikalta ja vangitsevat tämän. Johnnyn asianajajan avulla Johnny kuitenkin joudutaan vapauttamaan, koska yhtään todistajaa ei tule paikalle. Tästä Goose kimpaantuu ja on jopa hyökkäämässä Johnnyn kimppuun ja kumpikin vannoo toisilleen kostoa. Vaikka Max onkin yhtä pettynyt päätökseen kuin Goose, hän itse pysyy rauhallisena ja yrittää rauhoitella Goosea ja pitää hänet aisoissa. Tästä voimme nähdä, miten Max on lain, mutta myös järjen mies, ja tietää, ettei asioita hoideta näin maltittomasti, vaikka päätös ei häntä miellytäkään.

Vähän aikaa tämän jälkeen Johnny sabotoi Goosen poliisimoottori-pyörää ja tämän seurauksena Goose kolaroi pyöränsä kanssa. Gooselle ei kuitenkaan käy kuinkaan ja hän lainaa lava-autoa, jotta saisi pyöränsä taas kaupunkiin korjattavaksi. Tämä kaikki oli kuitenkin osa juonta ja Johnny saa kolaroitua nyt Goosen auton, aiheuttaen polttoaineen valumisen kolaroidun auton ympärille.

Kuva 4. Ensimmäisen elokuvan antagonisti Toecutter

Toecutterin yllätyksestä Johnny sytyttää auton tuleen ja Goosen mukana. Goose selviää elossa, mutta hänen kehonsa palaa hyvin vakavasti ja hän ei ole enää entisensä. Maxin kiireiset askeleet kuuluvat sairaalan käytävällä. Kaikki muut poliisit katsovat häntä huolestuneena ja silloin hän tietää, että tilanne on vakava ja ryntää Goosen huoneeseen. Hän ravistelee itsensä irti poliisipäälikön otteesta ja kävelee hitaasti kohti Goosen sänkyä, joka on suojattu erillisellä kankaalla. Maxin kasvoilla kulkevat läpi kaikki hänen tunteuksensa. Pelko, epätoivo, ahdistus. Max nostaa Goosen sängyn yllä olevan suojalakanan ja järkyttyy. Kun Max näkee hänet makaamassa palaneena sängyllä, se on ensimmäinen kerta, kun hän menettää tyyneytensä ja marssii ulos huoneesta vakuuttaen, ettei sängyssä maannut mies voinut olla hänen ystävänsä.

Tämä on ensimmäinen tapahtuma, mikä alkaa muuttamaan Maxin 'Mad Maxiksi'. Levottomasti nukutun yön jälkeen Max yrittää avautua tunteuksistaan vaimolleen taistellen kyyneliä vastaan, vaikkei se hänelle helppoa olekaan. Goosen onnettomuuden seurauksena Max päättää lopettaa poliisivoimissa ja lähtee rauhoittumaan lomalle vaimonsa ja pienen poikalapsensa kanssa. Max vaikuttaa rauhoittuneen ja nauttivan perheen yhteisestä ajasta, kun he ajavat yhdessä pitkiä Australian teitä. Max ja Jessie makoilevat pellon laidalla ja Max kertoo kuinka häntä kaduttaa, ettei koskaan ehtinyt kertoa isälleen, kuinka paljon ihaili ja rakasti häntä. Hän ei myöskään haluaisi tuhata aikaa, ettei ehtisi kertoa tätä myös Jessielle. Hänen vaimonsa kuitenkin tietää, mitä Max aikoo sanoa ja keskeyttää tämän hellällä suudelmalla.

Perhe pysähtyy matkallaan autokorjaamolle, sillä yksi heidän varankaistaan on vaurioitunut. Max jää mekaanikon kanssa hoitamaan renkaan kuntoon, kun Jessie lähtee heidän lapsensa kanssa autolla hakemaan jäätelöä. Jessie törmää poikansa kanssa Toecutterin jengiin. Jengi alkaa ahdistella Jessietä ja hänen lastaan ja alkaa ajamaan heitä takaa. Jessie onnistuu karistamaan jengin ja Toecutterin kannoiltaan, mutta jengi onnistuu kuitenkin jäljittämään heidät. Pakoyrityksistä huolimatta Jessie ja hänen lapsensa joutuvat Toecutterin jengin yliajamiksi keskelle ajotietä ja Max saapuu liian myöhään paikalle. Max ei halua uskoa näkemäänsä ja murtuu täysin vaimonsa ja lapsensa liikkumattomien kehojen ääreen. Hänen poikansa on kuollut ja vaimo on pahoin loukkaantunut ja tämäkin kuolee myöhemmin.

Tämä on toinen tapahtuma, mikä vaikuttaa radikaalisti Maxin muutokseen ja raivon valtaamana Max pukee yllensä taas poliisin univormunsa ja nyt häntä ei ohjaa laki vaan kostonhimo. Nyt hän ottaa kulkupelikseen aiemmin elokuvassa esitellyn auton, josta tulee yksi Mad Max sarjan tunnetuimpia artefakteja; Interceptor. Max alkaa järjestelmällisesti ajaa takaa ja tappamaan jengin jäseniä. Max ei ole enää se sama rauhallinen ja järkevä poliisi, joka hän oli elokuvan alussa, vaan surun ja raivon ajamana hän aikoo etsiä jokaisen jengiläisen käsiinsä. Erään konfliktin seurauksena hän saa osuman luodista jalkaansa, mikä saa hänet linkkaamaan. Tämä ja hänen rakentamansa metallinen jalkatuki ovat olennainen osa Maxin ulkonäköä nahkapuvun lisäksi tulevissa sarjan osissa. Max saa kostettua Toecutterille pakotettuaan tämän kolaroimaan moottoripyörällä vastaan tulevan rekan kanssa.

Elokuvan alussa Max juoksi järkyttyneenä autostaan, kun hän näki Nightriderin kolaroivan ja saaneen surmansa. Nyt Toecutterin kolarin nähneenä hänen ilmeensä ei värähdäkään ja hänellä on kasvoillaan vain synkkä jäyhä ilmeensä. Hän on melkein saanut kostettua hänen rakkaimpiensa ihmisten menetyksen. Nyt on jäljellä vain Johnny the Boy. Hänet Max löytää varastamassa erään kolaroineen miehen saappaita maantien sivussa. Max ei kuuntele Johnnyn selityksiä vaan laittaa hänet käsiraudoilla nilkastaan kiinni

3.2 Mad Max 2: The Road Warrior

Ensimmäistä Mad Maxia seurasi jatko-osa Mad Max: The Road Warrior vuonna 1981. Elokuva alkaa kuvamateriaalilla, mikä näyttää vanhalta dokumentilta sodan tapahtumista ja muutamista otoksista ensimmäisestä elokuvasta. Taustalla puhuva kertoja kertoo, miten hän muistaa öljypohjaisen talouden romahtamisen jälkeisen kaaoksen ja sitä seuranneen apokalyptisen maailman sodan. Hän kertoo, miten rosvot valtasivat maantiet, varastelivat polttoainetta ja miten tavallinen mies romuttui niin kuin Max Rockatansky, "asfalttisoturi", joka menetti vaimonsa ja pienen lapsensa jengiläisten toimesta ja muuttui vain tyhjäksi miehen kuvaksi.

Max ajaa koiransa kanssa Australian tyhjillä teillä maantierosvot kannoillaan. Kaksi häntä takaa-ajaneista autoista kolaroi ja Max

kolaroituun autoon. Max sytyttää auton rikkoutuneen polttoainesäiliön lähelle tulen ja antaa Johnnulle sahan mahdollisuudeksi paeta, joko sahaamalla oman nilkkansa tai käsiraudat. Johnnyn kohtaloa ei kuitenkaan tulla tietämään, sillä kun auton tankki räjähtää, Maxia kuvataan jo etualalta hänen poistuessaan paikalta räjähdysten näkyessä hänen takanaan. Max jatkaa ajoaan kohti erämaata, mutta ei ole enää sama mies kuin elokuvan alussa. (Miller 1979.)

käyttää tilaisuuden hyväkseen ja menee keräämään itselleen polttoaineet talteen. Kaksi muuta moottoripyörällä kulkenutta selviävät kolaroimatta ja he poistuvat paikalta. Heidän lähdettyään Max jää keräämään polttoainetta ja tutkii myös parin jo paikalla olleen autonromut. Yhdestä autosta hän löytää ruumiilta pienen soittoastian, mikä soittaa tunnettua 'hyvää syntymäpäivää' laulua ja pieni hymy nousee Maxin kasvoille. Tämä pieni esine muistuttaa Maxia viattomuudesta ja ilon hetkistä, mitä hänellä oli perheensä kanssa.

Max on lähtenyt taas liikkeelle ja huomaa pienen helikopterimaisen laitteen tien varressa ja lähestyy sitä kiinnostuneena. Laitetta varvio kuitenkin käärme, mutta Max nappaa vaistomaisesti siitä kiinni ennen kuin käärme saa puraistua häntä. Samaan aikaan hiekkään maastoutunut mies ampaisee maasta osoittaen Maxia varsijou-

Kuva 5. The Road Warrior

sella. "Gyro Kapteeni" on käyttänyt alustaan houkuttimena uteliaille ja siten saaden heidän polttoaineensa, kun käärme on tehnyt tehtävänsä. Max varoittaa Kapteenia, että hänen tankkinsa on ansoitettu, mutta Kapteeni käskee Maxia purkamaan pommin. Kun Max avaan matkustajan oven, hänen koiransa hyökkää Gyro Kapteenin kimppuun ja näin Max on taas etulyöntiasemassa. Pelastaakseen oman nahkansa Kapteeni tarjoutuu näyttämään Maxille lähellä olevan öljyjalostamon ja kertoo, että siellä asuva ryhmä antaisi Maxille kaiken polttoaineen mitä hän tarvitsee. Max ottaa Kapteenin vangikseen ja ajaa jalostamolle.

He saapuvat mäelle jalostamon vierelle ja huomaavat sen olevan jengiläisten piirittämänä. Jengiläisillä on monia oudonnäköisiä kuluneuvoja modatuista hot rodeista moottoripyöriin. Jengiä johtaa suurikokoinen naamioitunut mies, joka kutsuu itseään nimellä Lordi Humungus. Max, koira ja Gyro Kapteeni asettuvat mäelle yöksi. Aamulla neljä autoa ajavat pois jalostamolta kaikki eri suuntiin Humungusin jengiläiset kannoillaan. Yksi autoista kaapataan lähellä heitä ja kummatkin kuskeista napataan kiinni ja kidutetaan. Max ja Gyro Kapteeni seuraavat kiikareilla tapahtumaa ja he huomaavat, että toinen uhreista on nainen joka raiskataan ja sittemmin murhataan. Max saapuu tapahtumapaikalle, kun kaikki muut paitsi raiskaaja ovat poistuneet ja hän lyö maantierosvoa päähän voimapihdeillä päästäkseen tästä eroon ja vapauttaa pahoin haa-voittuneen miesuhrin. Uhri tarjoaa Maxille niin paljon polttoainetta, kuin hän haluaa jos Max vain veisi hänet takaisin leiriin. Kun Max pääsee autoineen leirin sisälle, leirin johtaja Pappagallo kuulustelee Maxia muiden paenneiden kohtalosta. Max ei kuitenkaan voi

kertoa hänelle mitään, vaan vaatii vain polttoainetta, mitä pahoinpidelty mies lupasi hänelle. Pappagallo ilmaisee, että mikä tahansa sopimus hänellä oli miehen kassa, se kuoli hänen mukanaan. Juuri tällöin Humungusin jengi lähestyy porttia. Portti suljetaan ja Max joutuu jäämään linnakkeen sisälle kahlittuna metallitankoon.

Humungus kertoo jalostamon ihmisille, että hän otti kiinni kaikki heidän paenneet kulkuneuvonsa ja että heidän tehtävänsä oli mennä etsimään tarpeeksi isoa kulkuneuvoa, jotta he voisivat kuljettaa polttoainetta täynnä olevan tankin pois leirialueelta. Humungus haluaa tehdä sopimuksen, jonka mukaan kaikki leirin ihmisistä olisivat vapaita jos jättäisivät leirin ja kaiken polttoaineen maantierosvoille ja antaa jalostamon ihmisille päivän aikaa päättää. Kesken Humungusin puheen yksi leirin asukeista, hyvin alkukantaisesti käyttäytyvä lapsi menee salaista reittiä leirin ulkopuolelle ja heittää bumerangin tappaen Maxin aiemmin seuranneen motoristin seuralaisen. Tästä aiemmin nähty motoristi menettää malttinsa, mutta Humungus saa taltutettua hänet ja maantieroistot poistuvat paikalta.

Aiemmin nähty alkukantainen lapsi ryömii piilostaan Maxin luo. Max soittaa tälle aiemmin löytämänsä soitto-asiain ja lapsi katsoo esinettä haltioituneena ja nauraa. Max katsoo lasta pieni huvittuneisuus kasvoillaan ja heittää soitto-astian lapselle. Vaikka Max ei välitäkään kenestäkään tuntemattomasta, hän tuntee heltyvän tälle lapselle. Ehkä lapsi muistuttaa Maxia hänen omasta pojastaan, joka saattaisi olla saman ikäinen jos olisi vielä elossa. Suurin

Kuva 6. Lordi Humungus tarjoamassa sopimusta

osa leirin asukeista haluaa luovuttaa ja hyväksyä Humungusin ehdotuksen. Max viheltää ylimielisen näköisenä heille, että on nähnyt sopivan näköisen ajoneuvon, jolla tankki voidaan kuljettaa pois. Hän voisi tarjoutua hakemaan sen ja hänen tarjouksensa hyväksytään. Max lähetetään matkaan yöllä rekalle koiransa kanssa polttoainetta mukanaan.

Aamun koittaessa Max palaa leiriin, johon hän jätti Gyro Kapteenin, mutta tätä ei näy missään. Max seuraa tämän jälkiä erämaahan ja löytää hänet vieläkin kahleista. He saapuvat gyrokopterin

luokse ja lentävät aluksella rekan luo mistä Max löysi soittorasian. Max asettuu rekan rattiin ja heittää Gyro Kapteenille avaimet kahleisiin. Max lähtee ajamaan rekalla takaisin kohti leiriä, mutta matkalla hän törmää Humunguksen jengiläisiin, jotka seuraavat rekkaa jalostamolle. Maantierosvot pyrkivät sisälle kun Max on jo päässyt turvallisesti perille. Aikansa yritettyään maantieroistot kuitenkin perääntyvät ja samalla Gyro Kapteenikin laskeutuu aluksellaan leirin sisälle.

Leirin ihmiset kohtelevat nyt Maxia kunnioittavammin, kun Max taisteli heidän rinnallaan maantieroistoja vastaan. Näihin kiitoksiin Max kuitenkin vastaa tavanomaiseen vähäeleiseen sävyynsä. Vaikka Max näyttääkin hetkellisesti tyytyväiseltä, hän kuitenkin sanoo haluavansa vain polttoaineensa palkkioksi ja aikoo sitten lähteä omiin matkoihinsa. Yön saapuessa Humunguksen joukot ovat taas saapuneet leirin läheisyyteen mäen päälle. Samalla kun heidän aiemmin kiinnioittamiaan leiriläisiä kidutetaan maantieroistojen toimesta, Humungus vannoo, ettei kukaan leirin asukkaista pääse erämaahan elävänä. Kaikki leiriläiset ovat valmistautumassa lähtöön ja niin myös Max omaansa. Pappagallo yrittää saada Maxia jäämään ja ajamaan heidän rekkaansa. Pappagallo hermostuu, kun Max yhä kieltäytyy. Hän kysyy, mitä Max etsii ja että onko hän onnellinen erämaasta ja sen toisiinsa sekoittuvista päivistä ja haukkuu Maxia samanlaiseksi ihmiseksi, kuin mitä leirin ulkopuoliset maantierosvot ovat. Vaikka Max ei ole kuulevinaan hän vaikuttaa hermostuneelta ja Pappagallo jatkaa yhä Maxin menneisyydestä ja yrittää arvailla, mitä hänelle tapahtui. Arvaus perheen menettämistä osuu liian lähelle ja Max menettää malttinsa ja lyö

Pappagallon maahan. Max ei siedä sitä, jos joku yrittää kaivella hänen menneisyyttään ja muistuttaa häntä asioista jotka hän haluaisi mieluummin vain jättää menneeseen. Max jatkaa taas omien valmistelujensa parissa ja löytää aikaisemmin mainitun lapsen Interceptor autostaan ja tämä soittaa Maxilta saatua soittorasiasia, mahdollisesti toiveenaan päästä Maxin mukaan. Max kääntää äänivärin lasta häipymään. Lapsi tuntuu olevan ainut heikko kohta Maxille, vaikka tämä poika muistuttaa Maxia siitä mitä hänellä voisi olla jos hän olisi voinut pelastaa perheensä. Max vaikuttaa vastahakoiselta, mutta hän hätistää lapsen pois autostaan.

Max nousee Interceptoriin ja ajaa pois jalostamon leirialueelta. Wez huomaa Maxin auton ja vasten Humungusin käskyjä lähtee joukkoineen Interceptorin perään. Ajojahdin seurauksena Maxin auto kierii alas loivaa mäenrinnettä. Auto on täysin romuttunut, ja Max yrittää kömpiä ylösalaisin päätyneestä autosta ulos. Max on hädän tuskin kykeneväinen liikkumaan ja Wezin miehet juoksevat paikalle polttoainekannistereita ja varsijousia kantaen, mutta kun he saapuvat autolle, Maxia tai hänen koiraansa ei näy auton lähettävillä. Yksi Wezin miehistä näkee Maxin jalkojen pilkottavan vieressä olevat kivenlohkareet takaa ja Maxin koira hyppää esiin puolustamaan Maxia. Koirasta ei ole kuitenkaan vastusta varsijouselle ja koira joutuu ammutuksi. Max kuitenkin selviää, kun yksi Wezin miehistä yrittää saada polttoaineet Maxin autosta ja hänen tankkeihin asentamansa ansa räjäyttää auton tappaen kummatkin maantieroistot. Wez luulee, että Max kuoli auton mukana ja poistuu paikalta miestensä kanssa.

Kuva 7. Lordi Humungusin kätyri Wez

Gyro Kapteeni huomasi räjähdyksestä tulleen savun ja kävi noutamassa Maxin takaisin kopterillaan. Max herää jalostamolta, pukeutuu ja varustaa itsensä ja saapuu ihmisjoukon luo huonokuntoisena, mutta päättäväisenä ja saa muut vakuutettua siitä, että vaikka hän onkin pahoin loukkaantunut, hän on silti paras mahdollisuus mikä leirin ihmisillä on onnistuneeseen pakoan. Humunguksen joukot odottavat leirin ulkopuolella ja Max, nyt kunnostetulla ja suojatulla rekalla ajaa heidän linjojensa läpi. Rekassa on kyydissä myös pari muuta leiriläistä ja Maxia niin ihannoiva lapsi. Gyro Kapteeni antaa heille ilmatukea tiputtelemalla molotovin cocktail-jeja kopteristaan. Maxin rekka toimii harhautuksena ja ensin kaikki

maantieroistot lähtevät jahtaamaan häntä. Kun maantierosvojen kiinnostus on muualla, jalostamon loput ihmiset pakenevat bussilla ja muilla ajoneuvoilla. Humunguksen miehet huomaavat tämän ja osa heistä lähtee ajamaan jalostamolle polttoaineen ja tarvikkeiden toivossa, mutta he eivät tiedä, että kaikki arvokas irtaimisto on viety ja koko jalostamo on ladattu räjähteillä jotka laukeavat pian sen jälkeen kun maantieroistot saapuvat leirin sisälle.

Ajojahdin seurauksena Maxin kyydissä olleet kolme jalostamon soturia ovat saaneet surmansa. Myös Pappagallo, joka ajoi Maxin rinnalla pienemmällä ajoneuvolla, on saanut surmansa Humunguksen toimesta. Maantieroistot alkavat puhkomaan rekan renkaita ja nousemaan kyytiin, mutta Gyro Kapteeni harhauttaa heitä ilmasta käsin. Loppujen lopuksi Max ajaa nokkakolarin Humunguksen kanssa, Wez jääden heidän autojensa väliin. Maxin rekka suistuu törmäyksin seurauksena kyljelleen ja selviytyneet Humunguksen jengiläiset jäävät katsomaan monen ajoneuvon tuhoa vähän matkan päähän ja ajavat sitten pois, kun näkevät että tankki auton sisällä onkin vain hiekkaa, eikä kerättävää polttoainetta. Max ja hänen kyydissä ollut lapsi ovat kuitenkin elossa ja pääsevät pois autosta jotakuinkin ehjin nahoin. Gyro Kapteeni saapuu paikalle laskeutuen tielle tankkiauton lähistölle ja he vaihtavat keskenään väsyneet hymyt.

Auringon laskiessa aiemmin leiristä lähtenyt bussi ja muut ajoneuvot lähtevät ajamaan kohti pohjoista lapsen vilkuttaessa jollenkin ulkona. Elokuvan alun kertoja kertoo, miten he lähtivät matkaan ja

miten Gyro Kapteenista tuli heidän johtajansa Pappagallon kuoltua. Elokuvan lopussa paljastuu, että kertoja on ollut kokoajan tämä alkukantainen lapsi, joka kertoi elokuvan tapahtumista kas-

vettuaan aikuiseksi tarinan muodossa. Elokuvan lopussa Max, asfalttisoturi, nähdään jäävän seisomaan yksin tien varteen pimenevään yöhön.

3.3 Mad Max: Fury Road

“My name is Max. My world is fire and blood. Once, I was a cop. A road warrior searching for a righteous cause. As the world fell, each of us in our own way was broken. It was hard to know who was more crazy... me... or everyone else.”

-Max Rockatansky (Miller 2015.)

Näillä sanoilla alkaa Mad Maxin neljäs osa Fury Road, mikä pääsi valkokankaalle vuonna 2015 kolmenkymmenen vuoden odottelun jälkeen. Tässä Mad Maxin henkisessä jatko-osassa Max Rockatanskya näyttlee Tom Hardy. Elokuva alkaa hyvin samankaltaisesti kuin Road Warrior. Taustalla voidaan kuulla vanhojen radiolähetysten kaltaista puhetta ”öljysodista”, veden loppumisesta, terrorismista ja miten ihmiset tappoivat toisiaan polttoaineen toivossa. Näiden äänien päällä puhuu tuttu päähahmo Max. ”Nimeni on Max. Maailmani on tulta ja verta” hän aloittaa. Hän kertoo olleensa ennen poliisi, asfalttisoturi joka etsi oikeutta. Tällä hän mahdollisesti viittaa ensimmäisen elokuvan perheensä ja ystävänsä menettämiseen, jonka jälkeen hän salli itselleen kostonhimon ja yhtäläillä epäinhimillisen kohtelun muille, kuin mitä maantierosvot aiheuttivat hänen rakkailleen. Jokainen oli kokenut tämän maailman romahduksen ja oli omalla tavallaan rikki ja Max kertoo miten hankalaa oli enää erottaa kuka olisi enemmän hullu, hän itse vai kaikki muut. Hänen äänessä kuuluu väsymys ja turtuneisuus ja hänen

sanojensa mukaan raja maantieroistojen ja hänen itsensä välillä on hämärtynyt.

Hän seisoo mäen päällä vierellään tuttu Interceptor-auto, apokalyptisen Australian erämaan siintäessä kaukaisuuksiin. Hän kuulee lapsen ja naisen ääniä päästään. ”Missä olet Max? Sinä lupasit auttaa meitä” äänet sanovat. Äänet yrittävät Maxin sanojen mukaan kiemurrella hänen mustuneisiin aivopoimuihinsa, mutta hän vakuuttaa itselleen, etteivät he voi enää saavuttaa häntä. He ovat kuolleet jo kauan sitten. Tätä ei kerrota suoraan, mutta oletettavasti nämä Maxin kuulemat äänet ovat hänen kuollut vaimonsa ja lapsensa. Maxin lapsi oli ensimmäisessä elokuvassa poika ja vielä hyvin nuori, mutta tässä elokuvassa hänen lapsensa on kuvattu muutamaa vuotta vanhempana tyttönä.

Max erottaa moottoreiden äänet kaukaisuudesta. Hän kerää nopeasti tavaransa ja hyppää kovia kokeneen Interceptorin rattiin ja ajaa nopeasti mäkeä alas. Pian ”War Boysit” eli sotapojat ajavat

hänen peräänsä. Sotapojat ovat samanlaisia, kuin aiemmissa elokuvissa nähdyt maantieroistot, mutta heidän toimintansa on paljon organisoidumpaa, vaikkakin he vaikuttavat mielenvikaisemmilta kuin aiemmat roistot. He ovat värjänneet ihonsa valkeiksi ja tehneet kasvoihinsa kallomaiset naamiot öljyllä. Säteily ja polttava aurinko ovat vaikuttaneet heidän terveyteensä ja ulkonäköönsä aiheuttaen paiseita ja kasvaimia. Sotapojat jahtaavat Maxia aavikolle ja saavat hänet kolaroimaan. Max ryömii ulos autostaan ja hän näkee välähdysmäisiä takaumia. Maxin ääni kertoo olevansa henkilö joka pakenee sekä eläviä ja kuolleita. Eläviä, jotka jahtaavat häntä ja haluavat hänen kuolevan, ja kuolleita, joiden muistot kummittelevat aina siitä, miten hän ei voinut pelastaa heitä. Hän näkee tyttärensä, joka joutui maantieroistojen ylijamaksi ja kuinka Max piti häntä käsivarsillaan. Hänen ainoa tarkoituksensa tässä erämaassa on vain selviytyä ihmisiltä jotka haluavat hänen kuolevan ja selviytyä syyllisyyden tunnolta.

Max vangitaan ja sotapojat vievät hänet linnoituksensa korkean pöytävuoren sokkeloiseen luolastoon. He tatuoivat tekstiä hänen selkäänsä, he ikään kuin kirjoittavat muistiin tietoja henkilöstä. Hänen selkäänsä kirjoitetaan muun muassa "universal donor" ja "o-negative". Sotapojat käyttävät kaappaamiaan ihmisiä verenluovuttajina, jotta voisivat pitää sairaudet ja kuoleman pitempään kurissa. Juuri kun Maxia ollaan polttomerkkaamassa hehkuvalla kallon ja liekkien muotoisella raudalla, hän saa pyristeltyä itsensä irti sotapoikien otteesta. Max juoksee pakoon sokkeloisia käytäviä pitkin ja sotapojat perässään. Hän törmää matkallaan linnoitukseen tuotuun kolaroituun Interceptoriiinsa, mitä muut sotapojat juuri

kunnostavat. Max jatkaa matkaansa ja kuulee taas ääniä päästään "lupasi auttaa meitä, me kuolemme" ja näkee hallusinaatioita eri ihmisistä, jotka olivat hänelle jollain tavalla tuttuja. Max ei ole voinut antaa itselleen anteeksi tapahtumia, joihin hän ei voinut vaikuttaa ja syyllisyys hänelle läheisimpien ihmisten menettämisestä on syönyt häntä monia vuosia sisältä päin. Lopulta sotapojat saavat hänet kuitenkin kiinni ja vievät hänet takaisin luolaston syvyyksiin.

Kuva 8. Immortan Joe

Linnoituksessa on suuri määrä selviytyneitä ihmisiä ja heidän yläpuolellaan on vanha sotapoikien johtaja, Immortan Joe käytyriensä kanssa. Joella on irvokas naamio, mikä näyttää isoilta hammastetuilta leuoilta. Niihin on kiinnitetty putket, jotka auttavat häntä hengittämään, koska hänen keuhkonsa ovat vaurioituneet. Hän katsoo alas nälkää näkeviä ihmisiä ja kääntää suuret hanat päälle, jotka laskevat vettä ihmisille. Ihmiset hädin tuskin saavat

kerättyä itselleen vettä, koska suurin osa siitä iskeytyy kallioon ja pian Immortan Joe pistää hanat taas kiinni ja kehottaa ihmisiä olemaan riippumattomia vedestä, sillä sen vähyys saa ihmiset huluiksi. Sotapojat valmistelevat alhaalla suurta sotarekkaa, jolla Imperator Furiosa, Joen naispuoleinen komentaja lähetetään keräämään polttoainetta Gas Townista (Bensakaupunki) sotapoikien avustuksella. Furiosalla on metallinen mekaaninen käsiproteesi.

Kuva 9. Max Nuxin auton keulassa

Matkalla Furiosa kääntyy kuitenkin pois sovitulta reitiltä ja alkaa ajamaan itään. Joen kätyrit kertovat hänelle tästä ja hän juoksee

suoraan vehreän kasvihuoneen läpi suurelle kammion ovelle ja avaa suuren lukitun metallioven. Täällä kammiossa hän pitää nuoria kauniita vaimojaan, mutta kun hän pääsee sisälle, heistä ei näy jälkeäkään. Immortan Joe arvasi heti, että Furiosa aikoi viedä hänen vaimonsa vapauteen ja samalla karkaisi itsekin. Immortan Joe lähettää kaikki sotapojat Furiosan perään ja samalla lähtee myös nuori heikossa kunnossa oleva sotapoika Nux, joka käyttää Maxia verenluovuttajanaan ja kiinnittää Maxin autonsa etuosaan. Matkan aikana Max näkee yhden sotapojista ajavan kunnostettua Interceptoriaan. Suuri sotajoukko seuraa Furiosaa lähestyvään hiekkamyrskyyn, mikä karistaa heidät sotarekan kannoilta. Nux pääsee ajamaan rekan lähettyville, mutta rekka kaahaakin heidän ohitseeseen tönäisten Nuxin auton radaltaan.

Max herää äkinäisesti hiekkamyrskyn laannuttua hiekan peittämänä. Hänen suutaan peittää metallinen kuonokoppa mikä on pitkällä ketjulla kiinni Nuxin ranteessa. Nux makaa tajuttomana auton raadossa ja yrityksestä huolimatta Max ei saa kahleita irti, joten hän nostaa Nuxin harteilleen ja alkaa kävellä kaukana erämaassa näkyvää ajoneuvoja kohti. Tämä ajoneuvo päättyy olemaan Furiosan sotarekka. Max kävelee Nux olallaan ja katkaistu haulikko kädessään kohdistuen aseensa kehen tahansa, joka rekan takana olisi. Hämmästykseseen hän näkee viisi kaunista valkoisiin pukeutunutta naista yhden heistä pidellessä juoksevaa vesilettoa ja Furiosan. Max osoittaa aseellaan vesilettoa ja juotuaan vaatii päästä irti metallisesta kuonokopasta. Furiosa hyökkää raivoissaan Maxin

kimppuun, mutta lopulta Max saa taltutettua Furiosan. Hän katkaisee ketjunsä Nuxin avulla ja lähtee ajamaan sotarekalla yksin pois, välittämättä vaimoista, Furiostasta tai Nuxista. Auto kuitenkin pysähtyy pian, sillä Furiosa on asentanut siihen mekanismin, mikä pysäyttää auton jos hän itse ei ole sen kyydissä. Tämä pakottaa Maxin päästämään Furiosan ja Immortan Joen vaimot kyytiin, mutta jättää Nuxin oman onnensa nojaan, joka lähti myöhemmin juoksemaan Immortan Joen sotajoukkoja vastaan.

Max siirtyy viereiselle penkille, Joen vaimot menevät kaikki istuimaan takapenkille ja Furiosa istuu kuskien paikalle. Max on hyvin epäileväinen heitä kaikkia kohtaan ja osoittaa heitä aseella, pitäen heitä kaikkia silmällä ja on hän kerännyt kaikki aseet ja luodit autosta omaan haltuunsa. Furiosa ajaa rekan kanjoniin, jossa hän on tehnyt jo aiemmin sopimuksen moottoripyöräbandiittien kanssa turvallisesta läpiajamisesta ja vaihdossa he saivat suuren määrän polttoainetta. Hän käskyy vaimot takaisin onkaloon istuinosan alle, mikä johtaa tyhjiin tiloihin rekan sisällä, missä vaimot alun perinkin kulkeutuivat pois linnakkeesta. Max menee onkalon suulle, ettei häntä huomattaisi. Furiosa yrittää kysyä Maxilta hänen nimeään, mutta Maxin mielestä sillä ei ole mitään merkitystä. Max ei edelleenkään tunnu haluavan mitään muuta suurempaa tekemistä tai tutustumista muiden ihmisten kanssa, kuin mitä on pakko.

Furiosa ajaa kanjoniin ja astuu ulos autosta huutaen bandiiteille heidän sopimuksestaan. Bandiitit olivat kuitenkin nähneet lähestyvän Joen sotajoukot ja nyt kaksi muutakin sotajoukkoa Luotitalalta ja Bensakaupungista ja alkavat ammuskelemaan Furiosaa. Furiosa

Kuva 10. Tom Hardy Mad Maxina Fury Roadissa

käskee Maxin lähteä ajamaan ja kiiruhtaa itse kyytiin sotarekan pohjasta. Sotapojat yrittävät saavuttaa rekkaa ja ampuvat harppuunamaisen nuolen kohti rekan rattia. Harppuuna tarttuu siihen ja yrittää vetää ratin ulos Maxin käden jäädessä ratin ja avonaisen ikkunan reunan väliin. Raskaana oleva vaimo, Angaharad ja toinen vaimoista auttavat katkaisemaan ketjun, jolloin Max saa kätensä irti. Auto on osua suureen kivenlohkareeseen ja samalla puoliksi ulkona oleva Angharad on melkein itsekkin iskeytyä kiveen. Max katsoo säikähtäen takaovelle, mutta vaimo on kunnossa. Pieni helpottunut hymy nousee Maxin kasvoille. Hän on todella helpottunut siitä, että Angharad onkin kunnossa ja nostaa hänelle peukalonsa hyväksynnän merkiksi. Angharadin jalka kuitenkin lipeää ja hän tippuu kyydistä Immortan Joen auton alle. Max kääntää säikähtäen katseensa ja näkee jälleen takauman kuolleesta pikkutyöstään ja ei suostu pysähtymään muiden vaimojen käskystä, vaan jatkaa ajamista ja sanoo vähäeleisesti, että Angharad päätyi ajoneuvon renkaiden alle. Sen pienen hetken kun Max oli taas hellymässä, hän menettää jonkun kenet hän tuns. Hän näyttää olevan niin turtunut näihin tapahtumiin, ettei näytä enää välittävän, vaikka sisimmässä hän ehkä tuntee olevan osasyllinen.

Kun he ovat saaneet karisteltua Immortan Joen sotajoukot kannoiltaan, Max kysyy arasti ja epäroiden missä Furiosan aiemmin hänelle mainitseva "vihreä paikka" on. Yksi vaimoista, Capable menee vartioimaan selustaa sotarekan takaosaan ja löytää sieltä Nuxin, joka on kiivennyt sotarekan kyytiin. Nux värisee lattialla ja tuntee pettäneensä Joen, kun ei pystynyt tuomaan vaimoja takaisin hänelle. Edessä Max kysyy epäillen Furiosalta, että onko tämä

edes varma, että tämä "vihreä paikka" on olemassa. Furiosa kertoo tulleen sieltä lapsena, ja Maxin ihmetellessä kertoo, että hänet vietiin vasten tahtoaan.

He ajavat tornin lähettyville jonka latvassa on apua huutava nainen. Maxin mielestä nainen on vain houkutuslintu ja kyseessä on ansa. Furiosa astuu autostaan ulos ja kertoo naiselle mikä hänen äitinsä nimi oli ja mihin klaaniin hän kuului. Tornissa ollut nainen huutaa kutsuhuudon ja kiipeää alas tornista. Paikalle ilmaantuu muita vanhempia naismotoristeja. Tornissa ollut nainen tuntee Furiosan ja tulee hänen luokseen. He ovat kaikki kotoisin samasta paikasta. Furiosa haluaa vaimojen näkevän "vihreän paikan", mutta vanhemmat naiset kertovat, ettei sitä enää ole. Vesi myrkyttyi ja paikka muuttui asumakelvottomaksi. Furiosa järkyttyy ja Max katsoo pahoitellen hänen peräänsä. Max tietää miltä tuntuu, kun jotain mitä on toivonut ja odottanut näkevän taas ei toteudukaan.

Klaanin naiset haluavat auttaa Furiosaa ja vaimoja kuivuneen meren ylitse moottoripyörin. Furiosa kokee, ettei heillä ole muuta mahdollisuutta. Max aikoo erkaantua tältä erää heidän joukostaan, ja sanoo ohimennen Furiosalle että toivo on virhe. "Jos et voi korjata jotain mikä on jo rikki, tulet hulluksi." Mutta kun muut naiset ja Nux ovat lähteneet, Max hallusinoi taas ja kuulee ääniä. Taas hän kuulee pikkutyön ja naisen ääniä "Missä olet Max? Sinä lupasit auttaa meitä". Hän ottaa tämän merkinä. Ehkä jos hän pelastaisi Furiosan ja muut hän ehkä saisi antaa itselleen edes jotain

anteeksi ja hänen ei tarvitsisi katua jättäneensä ihmisiä oman onnen nojaan. Max lähtee ajamaan naisten perään pysäyttääkseen heidät. Hän sanoo, että on parempi idea pyrkiä takaisin vartiomatomaan linnoitukseen, sillä siellä on vettä, ja kasvillisuutta ja elintilaa.

Kuva 11. Yksi Fury Roadissa nähdystä ajoneuvoista

Koko ryhmä lähtee ajamaan sotarekalla takaisin linnoitukseen. Joe huomaa heidät, kun he ovat ohittamassa heitä kauempaa. Sotajoukot lähtevät taas heidän peräänsä. Edessä on hurja ajojahti läpi erämaan ja moni Furiosan tuntemista naisista kuolee sotapoikien ansiosta. Furiosa ohjaa Nuxin sotarekan rattiin ja pyrkii itse Joen

autoon saamaan kostona. Hän kiinnittää harppuunan Joen naamioon auton ulkopuolelta ja samalla harppuunassa kiinni oleva nuora kierähtää renkasiin ja repäisee naamion ja puolet Joen kasvoista mennessään. Kaikki elossa olevat naiset ja Max nousevat Immortan Joen auton kyytiin. Nux ajaa rekkaa Joen auton perässä ja Immortan Joen poika Rictus sen konepellillä. Nux uhraa itsensä, jotta Rictus ja muut sotapojat eivät pääse Furiosan, Maxin ja vaimojen kannoille ja kolaroi sotarekan tahallisesti kanjoniin.

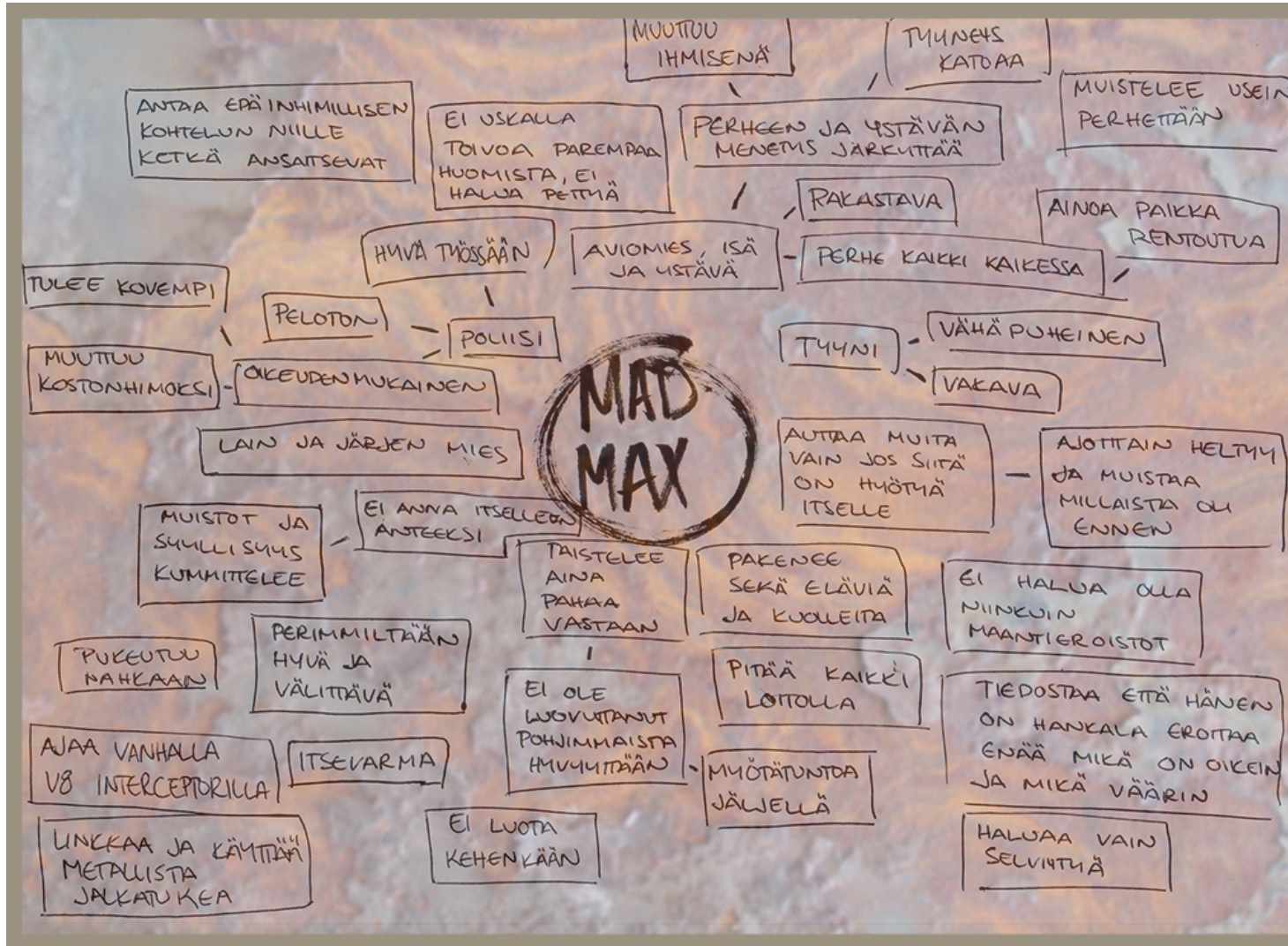
Furiosa on haavoittunut ja toinen hänen keuhkoistaan on romahdamassa. Max lävistää hänen keuhkonsa, jotta Furiosa pystyisi taas hengittämään. Hän luovuttaa myös Furiosalle verta samalla tapaa, kuin hän luovutti Nuxille. Furiosa on menettämässä tajuntaansa ja Max yrittää pitää hänet hereillä. Max päätti taistella Furiosan ja muiden naisten vapauden eteen ja tehdä kaikkensa jotta he pääsivät elävänä takaisin linnoitukseen. Hän ei voi nähdä taas yhden ihmisen hänen elämässään kuolevan. Max pitelee Furiosan kasvoja ja kertoo nimensä olevan Max. Aiemmin Max ei välittänyt siitä tiesikö Furiosa hänen nimensä vai ei, mutta nyt hän haluaa Furiosan tietävän tämän.

Ryhmä saapuu linnoitukseen ja paljastaa Joen kuolleen ruumiin hurraaville ihmisille. Max auttaa tolpillaan olevan Furiosan pois autosta. Kaikki alkavat hurraamaan Furiosaa. Vesihanat avataan, jotta asukkaat saavat niin paljon vettä kuin vaan tarvitsevat ja hissi nostaa Furiosan ja muut linnoituksen ylemmälle tasolle. Ensin

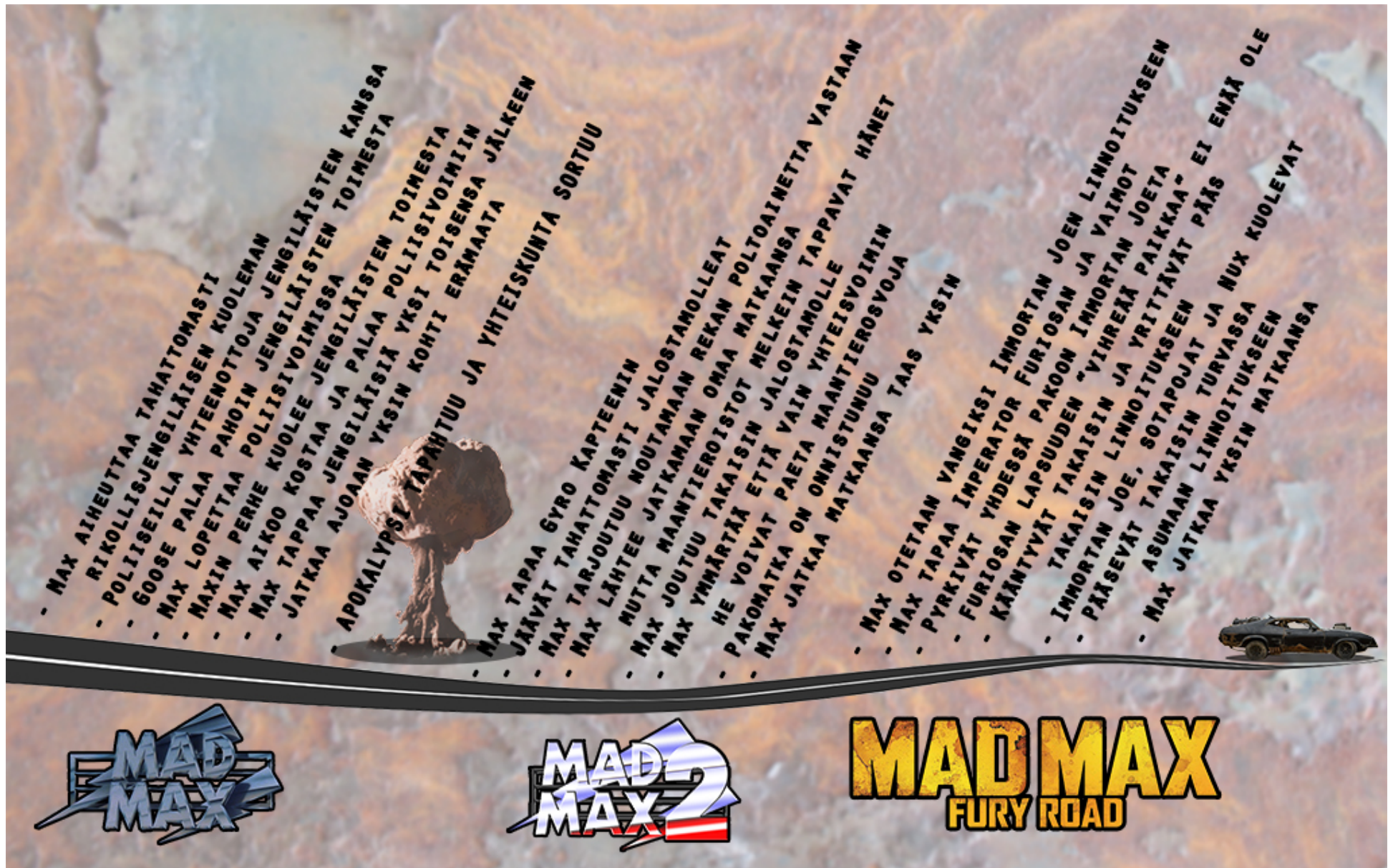
Maxia ei näy missään, mutta sitten Furiosa huomaa hänet ihmisjoukon keskellä. He kumpikin katsovat toisiaan kunnioittavasti ennen kuin Max katoaa ihmisjoukkoon taas omiin matkoihinsa.

3.4 Yhteenveto

Yhteenvetoon olen koonnut elokuvista yhteisen ajatuskartan (Kuva 12) ja aikajanan (Kuva 13, s 29), joissa kiteytyy elokuvien sisältö ja Maxin elämän tapahtumat ja hahmon muuttuminen.

Kuva 12. Ajatuskartta (Poutiainen 2016.)

Kuva 13. Aikajana (Poutiainen 2016.)

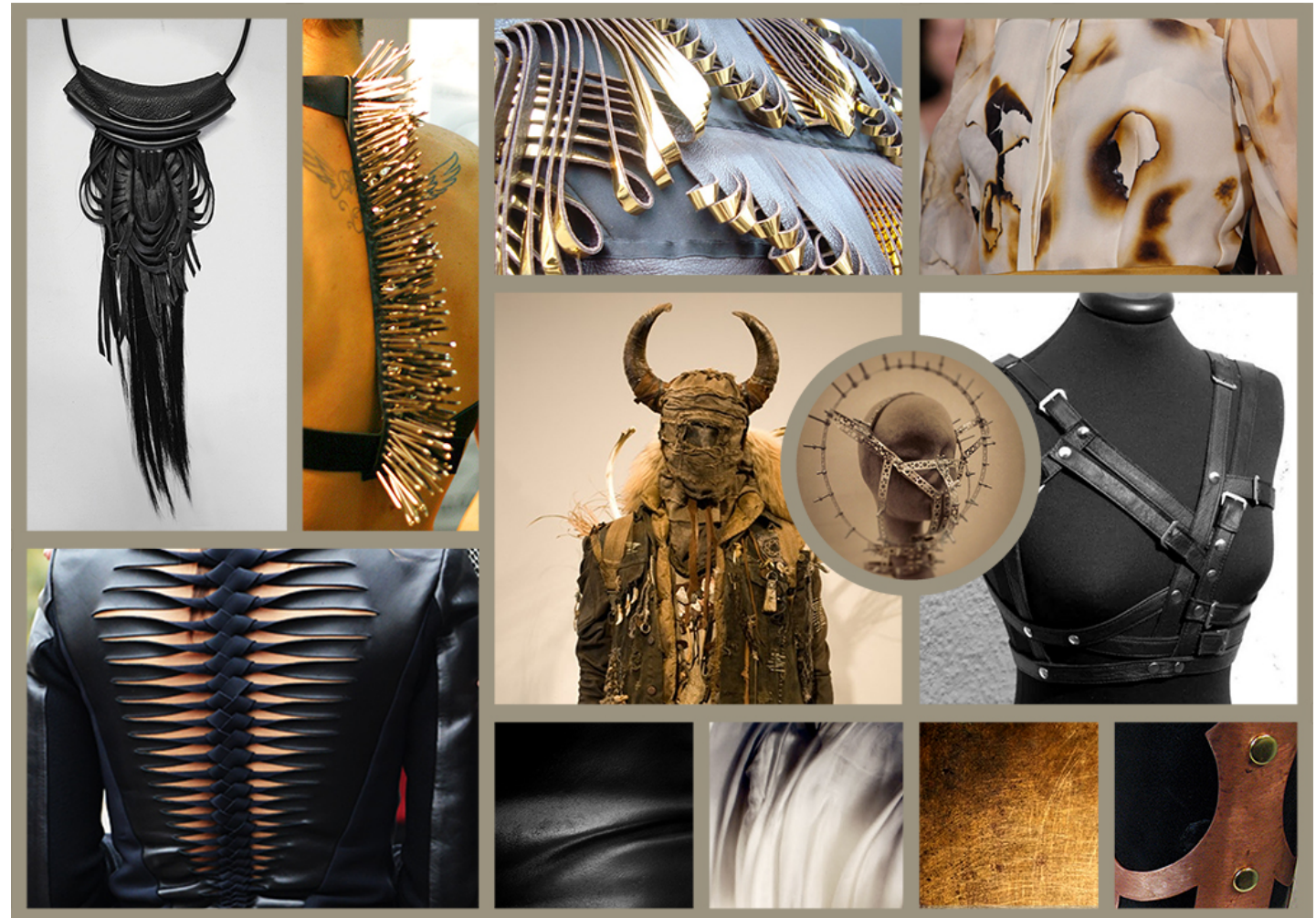
4 TEOS

“Here they come again... worming their way into the black matter of my brain. I tell myself, they cannot touch me. They are long dead.”

-Max Rockatansky (Miller 2015.)

4.1 Lähtökohtia ja suunnittelu

Teoksen suunnittelun alussa halusin selvittää, mitkä kaikki asiat kuvaavat minulle Maxia oman näkemäni perusteella. Siihen kuulu Max Rockatansky'n ajatuskartta (Kuva 12. s 28), mikä kuvaa Maxin persoonaa ja omia tuntemuksia elokuvista. Lisäksi mietin sopivia materiaaleja ja työtapoja, jotka mielestäni sopivat juuri tähän post-apokalyptiseen maailmaan kuitenkin lukitsematta niitä liikaa omaan universumiinsa. Luonnollisesti kaikkia ideoita ei voi millään yhteen työhön sisällyttää. Halusin välttää epäammattimaista ulkoasua, sillä vaikka minulla olisi kuinka monta hyvää ja sopivaa työmenetelmää ja merkitystä, lopputulos näyttäisi vain täyteen tumpattulta rojukasalta, ellen löytäisi tasapainoa estetiikan ja merkitysten välillä. Luonnoksia työstä tein useita erilaisia, mutta opinnäytetyöhöni lisäsin niistä

Kuvakollaasi 2. Tuotetaulu (Poutiainen 2015.)

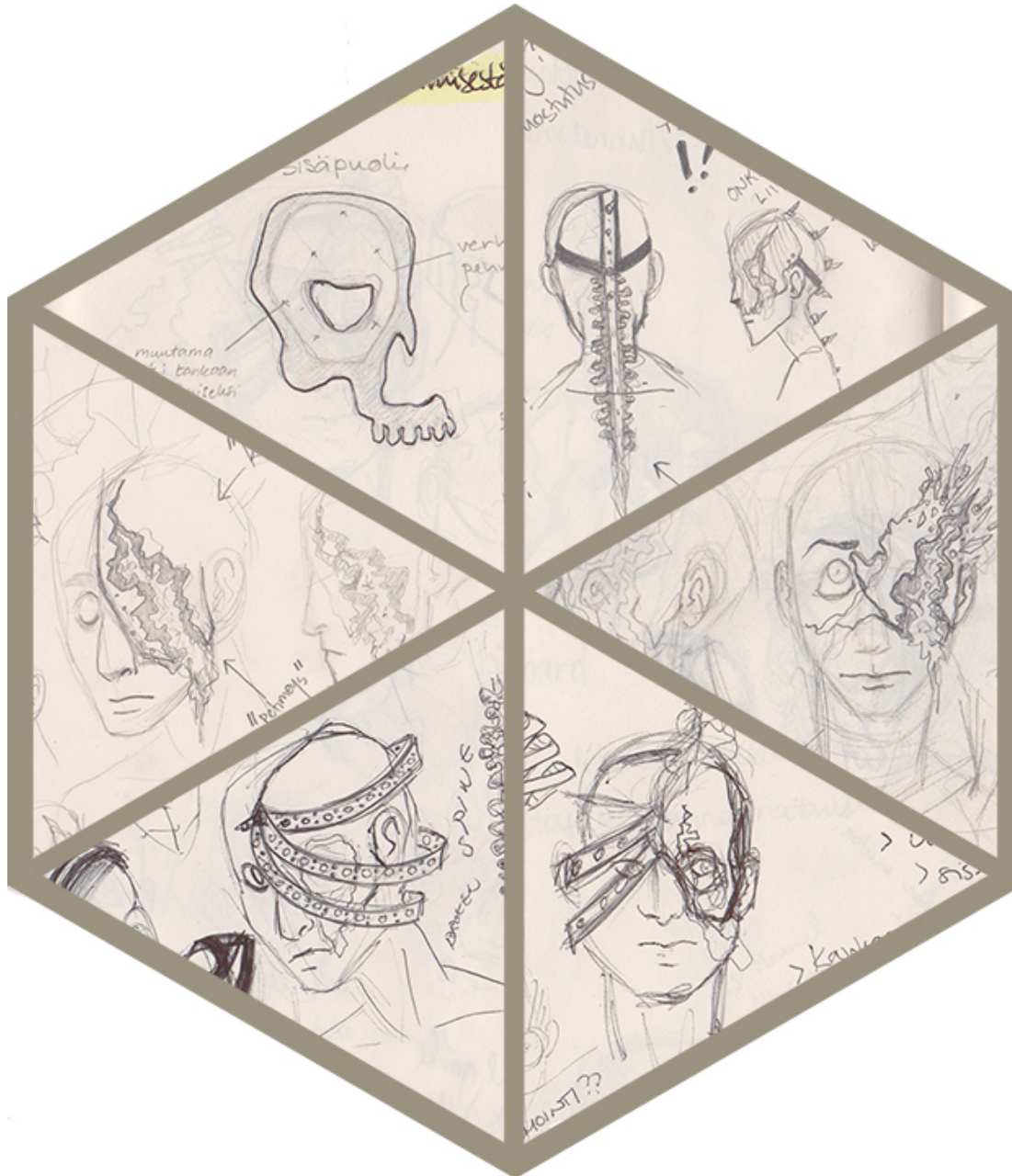

Kuvakollaasi 3. Moodboard (Poutiainen 2016.)

(Kuva 14, s 32) vain muutamia. Inspiraatiota suunnitteluun yritin hakea tuotetauluni (Kuvakollaasi 2, s 30) ja moodboardini (Kuvakollaasi 3) lisäksi selailemalla kuvia samankaltaisista töistä Pinterest – palvelussa. Minua inspiroi paljon Mirjam Lehtosen ja Manuel Albarranin teokset.

Mahdollisiksi materiaaleiksi ja tekniikoiksi olin listannut nahkaa, metallia, kangasta, ketjua, nauvoja, niittejä, macramea, laserleikkuuta, niittausta ja monenlaista pintakäsittelyä. Tuotetaulussa keskityin erilaisten tuotteiden kautta materiaaleihin, värimaailmaan ja työtekniikoihin. Keräsin kuvia täysin tunnepohjalta ja värimaailma keskittyi tahattomasti, vaikkakin ilokseni mustaan, keller-täviin metallisävyihin ja luonnonvaaleisiin kontrasteihin. Materiaaleina ja yksityiskohtina tulivat vahvasti esille nahka, metallit, niitit ja muut metalliosat ja vastapainona näille kevyemmät tekstiilit.

Nahka on olennainen osa Mad Max elokuvien puvustuksessa. Jo ensimmäisessä elokuvassa Max ja muut poliisit sonnustautuvat kokonahkaiseen poliisiunifomuunsa (Kuva 3, s 13), ja tämä teema seuraa Maxin hahmoa läpi elokuvasarjan (Kuva 5, s 17 ja Kuva 10, s 24). Protagonistien poliisien uniformujen lisäksi, myös elokuvien antagonistit pukeutuvat lähinnä nahkaan, mutta heidän tyyliinsä on resuisempi, moniulotteisempi ja jossain määrin osa puvuista voi vaikuttaa jopa hieman rivoilta (Kuva 6, s 18 ja Kuva 7, s 20). Protagonisti tarkoittaa elokuvassa, tai missä tahansa draamassa päähenkilöä ja antagonistit tarkoittaa protagonistin vastustajaa. Protagonisteja ja antagonisteja voi olla useita. Heidän vaatetuksessa on mukana paljon asusteita ja koristeluita, kuten turkkia, sulkia, hihnoja ja niittejä. Toisena suurena elementtinä ovat metallit. Päätin käyttää työssäni messinkiä, koska sen värisävy sopi hyvin mielikuvaan teoksestani ja se oli minulle helppo ja halpa materiaali. Ajoneuvojen lisäksi Mad Max – elokuvissa toistuu hyvin usein erilaisen metallisten ja metalliikkyiskohtaisten naamioiden käyttö. Road Warriorissa Lordi Humungusilla on metallinen jääkiekkomaskin kaltainen naamio (Kuva 6, s 18) ja Fury Roadissa Immortan Joen kasvoilla on näyttävä hevosenhampain koristeltu hengitystä avittava maski (Kuva 8, s 22). Myös Max joutuu käyttämään metallista kuonokopan kaltaista metallinaamiota suullaan Warboysien toimesta (Kuva 9, s 23). Nämä olivat yhtenä lähtökohta messingin valitsemiselle naamion

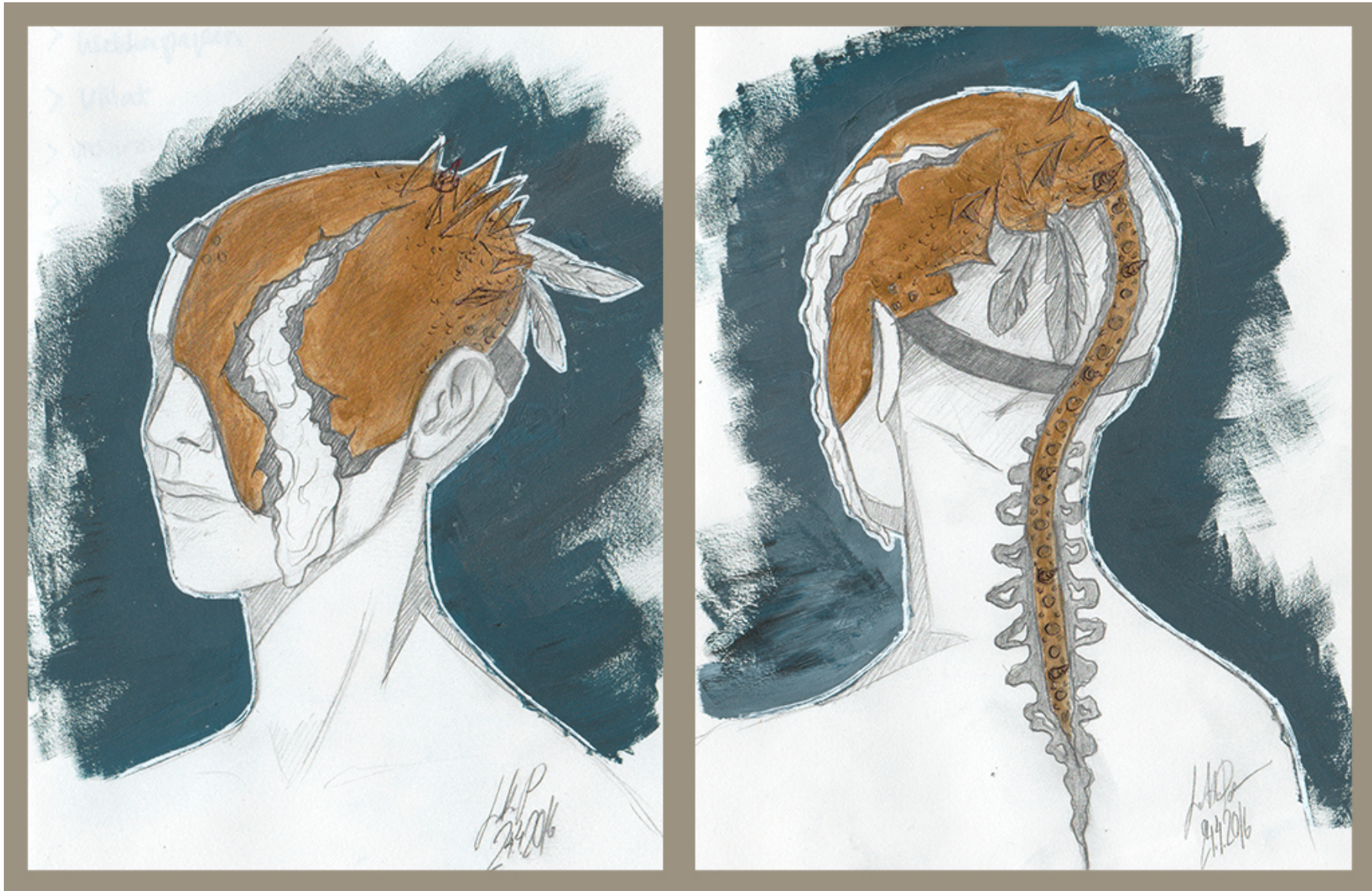
materiaaliksi. Toiseksi messinki on kauniin värinen ja etenkin Fury Roadissa elokuvan värimaailma on vahvasti messingin kaltaisiin keltaisen ja oranssin sävyihin taipuva. Koska elämä tienpäällä apokalyptisessä erämaassa on kovaa, halusin käyttää teokseni messingissä ja nahassa paljon kulunutta pintaa. En halunnut mitään silotettua ja kiiltävää, ellei sillä itsessään olisi jotain syvempää merkitystä työlleni, vaan pääasiassa jotain rujoa ja epäsymmetristä. Lisäksi runneltujen ja kuluneiden pintojen tekeminen on miellyttävää, ja se sopii tyyllillisesti aihevalintaani. Nahan ja messingin lisäksi käytin niiden kovuudelle ja raskaudelle vastapainona kevyttä vaaleaa kangasta. Kun nahka ja messinki kuvaavat Maxin karaistuneempaa olemusta, kovaa ulko-kuorta ja suojaavia elementtejä, pehmeä kangas on Maxin sisin joka on vielä hyvántahtoinen ja järkevä. Syvennyn teoksen tekoprosessissa enemmän materiaalivalintoihini ja työtekniikoihin Maxin sisäisen maailman kanalta. Moodboardissani keskityin enemmän Maxiin hahmona. Takaa-ajot, ajaminen ja karu erämaa ovat toistuvia pääteemoja jokaisessa Mad Max -elokuvassa ja pitkä maantie kuvaakin Maxin yksinäistä kulkua pitkin apokalyptisen Australian kuivuneita vesittömiä erämaita. Sen jälkeen kun Maxin perhe kuoli, ei hän ole tuntenut kuuluvansa minnekään. Hän ei palannut kotiin tai poliisivoimiin, ja apokalypsin jälkeen hän otti erilaisen elämäntehävän, selviytymisen. Max rankaisi niitä, jotka sen ansaitsivat, auttoi niitä jos se jollain tavalla hyödytti häntä itseään, mutta tunsikin aina myötätuntoa hyviä ihmisiä kohtaan. Vaikka Max on saanutkin elämänsä paljon pysyviä liittolaisia itselleen, hän ei ole halunnut asettua minnekään ja vain tiet ja Interceptor ovat nyt koti Maxille. Maailma on muuttunut apokalypsin jälkeen niin paljon, että ihmiset tekevät mitä tahansa polttoaineen, veden ja ammusten toivossa, ettei kehenkään ole enää luottamista. Erämaat ovat karuja ja yksinäisiä ja se itsessään kuvastaa Maxia paljon hahmona. Samaa

Kuva 14. Luonnoksia teoksesta (Poutiainen 2016.)

ajatusta hain myös repeytyneessä ruostuneessa metallissa, joka myös viittaa Mad Max universumin ajoneuvoihin. Ajaminen ja ajoneuvot ovat yksi pääteema Mad Max elokuvissa ja suuri osa autoista kokee elokuvan aikana kovia. Autot ovat ajalta ennen apokalypsiä ja vaikka monia niistä on muokattu soveltumaan erämaahan ja pelotteeksi muille ihmisille, ne ovat silti vanhoja, ruosteisia ja monet niistä romuttuvat kolareissa.

Kurottelevat kädet kuvaavat Maxin muistoja ihmisistä, jotka hän on menettänyt. Varsinkin Mad Max Fury Roadissa pitkin elokuvaa naisen ja tyttölapsen äänet kuiskailevat Maxille. Nämä eivät ole muistoja vaan kummittelevia syyllisyyden tuntemuksia. Musta kiemurainen kuvio muistuttaa minua Maxin lausahduksesta Fury Roadin alusta missä hän sanoo kuiskailevista äänistä "Here they come again, worming their way in the black matter of my brain". Näillä "mustuneilla aivopoimuilla" hän viittaa turtuneeseen ajatusmaailmaansa, missä hänen ajatuksensa ovat vain harmaata massaa. Kuolema seuraa häntä kaikkialle ja vaikka missään ei tunnu olevan mitään toivoa mutta hän yrittää silti selviytyä. Vaikka Max saisikin vapahduksen siitä, ettei voinut pelastaa kaikkia ihmisiä ketkä olisi halunnut, hän ei voi paeta näitä kuiskailuja ja syyllisyydentuntemuksia. Hän on aina jollain tavalla niiden vanki. Tähän viittaa myös nahkavaljaisiin pukeutunut kyyristynyt mallin kuva. Ne viittaavat kahlitsemiseen. Toiseksi elokuvasarjassa Maxia yritetään vangita, kahlita ja jahdata useita kertoja ja hänen vapauttaan ja yksityisyyttään yritetään viedä häneltä.

4.2 Teoksen tekoprosessi

Kuva 15. Esityskuvat luonnoksesta (Poutiainen 2016.)

Kun olin päätynyt lopulliseen luonnokseen (Kuva 15, s 34) teoksestani, aloitin niin sanotun kaavoituksen. Messinkiosan kaavat sain styroksisen mallinpään päälle taiteltujen foliopalojen avulla (Kuva 16). Folio muokkaantuu ja pysyy muodossaan, joten sillä sain helposti mallailtua sopivan muotoisen kaavan messinkiä varten. Toisaalta folio taas antaa niinkin hyvin periksi ja muokkaantuu niin helposti, että se vääristää todellista kaavaa, mitä haluttuun malliin pitäisi tehdä. Kun olin saanut foliosta tehdyn kaavan mukaisen palan irti messingistä ja alkanut taivuttamaan sitä erilaisin vasaroin, huomasin, ettei se ymmärrettävästi venynyt ja muovaantunut samaan muotoon kuin folio. Messinkiosasta tuli pienempi kuin mitä olin alun perin suunnitellut ja etuosan koloa täytyi sahailla enemmän auki. Käytin 1mm paksuista messinkilevyä, mutta huomasin että ohuempi levy olisi ollut huomattavan helpompi muokattava. Päätin kuitenkin pysyttävätyä paksummassa levyssä aikataulullisista syistä (Kuva 19, s 35.)

Kuva 17. Pintakäsittelytestejä (Poutiainen 2016.)

Pintakäsittelyssä messingille halusin kokeilla kaikkea mahdollista (Kuva 17). Kun olin vasaroinut pinnan niin lähelle oikeaa muotoa kuin vain pystyin, aloitin pintakäsittelyt. Pinnan ei tarvinnut olla siisti ja siloinen, vaan muokkasin pintaa sahaillen lisäksi erilaisilla vasaroilla, lasikuulapuhalluksella, mikroporalla, karhealla hiekkaperilla ja mattausharjalla saadakseni aikaan Mad Maxin saamia kolhuja kuvaavia pintoja. Pintakäsittelyn lisäksi muokkasin messingin pään takapuolelle tulevaa osaa sahailemalla siihen railoja ja niittämällä kiinni satunnaismuotoisia messinkipaloja. Etupuolen repeämien osat, joten hioin ja kiillotin sitä huolellisemmin. Lopuksi tummensin ensin messingin suurimmaksi osaksi ja sitten poistin tummennuksen etupuolen repeämien reunoilta ja osaksi messingin etuosasta liukuvärin tavoin.

Messingin lisäksi materiaaleina käytin nahkaa. Mustasta nahasta tein kiinnityksenä toimivat hihnat, maskin takaosaan tulevan selkärangan, ja messinkiosan repeämien alle tulevan nahkareunuksen. Kaikista näistä minulla oli ensin käsin piirretyt mallit mitkä muokkasin ja siistin digitaalisilla piirto-ohjelmissa PaintTool SAilla ja Adobe Illustratorilla. Tämän jälkeen siirsin tiedostot Rhinoceros 3D -ohjelmaan viivatiedostoiksi, jotta voisin

Kuva 16. Kaavan mallailua (Poutiainen 2016.)

Kuva 18. Laseroituja nahkapaloja (Poutiainen 2016.)

tulevan hihnan kiinnitin messinkiosaan niitaten. Porasin ensin messinkiosaan reiät, ja tein niihin sopivat niitit käyttäen messinkilankaa. Tämän jälkeen niittasin hihnaosat kiinni. Selkärangan kiinnitys toimi vähän eri tavalla. Selkäranganahan päälle kiinnitin reikävannetta näyttävillä ruuveilla ja muttereilla. Alkuperäisissä suunnitelmissa minun oli tarkoitus värjätä reikävanne ja ruuvit kultaisella spray-maalilla, jotta se kävisi värillisesti yhteen messinkiosan kanssa, mutta lopulta päätin luopua tästä suunnitelmasta koska vanteen ja ruuvien oma sävy sopi hyvin yhteen nahan ja tummennetun messingin värimaailman

Kuva 19. Messingin sahattu raillo (Poutiainen 2016.)

leikata palaset irti laserin avulla. Palat olisivat olleet mahdollista leikata myös käsin, mutta laserin avulla prosessi oli paljon nopeampi ja leikkausjälki huomattavasti siistimpi (Kuva 18). Pään ympäri

kanssa. Niin sanotun tummennuksen ruuveihin ja reikävanteeseen tein paikoittain mustalla spray-maalilla, minkä päälleystin spray-lakalla. Messingin etupuolen railon alle tulleet nahkapalat liimasin kiinni messinkiin vain pikaliimalla. Nahkapalojen väliin tuli pala laskostettua valkoista sifonkia, minkä liimasin kiinni nahkaan myös pikaliimalla. Kiinnityksen jälkeen poltin sifonkia satunnaisista kohdista sytkärin liekillä. Tätä olin testaillut aiemmin koekappalepalaan, ja sain halutun lopputuloksen, missä kangas rypistyi hieman kansaan liekin ansiosta.

4.3

Lopullinen teos

Kuva 20. Lopullinen teokseni (Poutiainen 2016.)

Kuva 21. Maskin yksityiskohtia (Poutiainen 2016.)

Tekemäni teos (Kuva 20, s 37) sisältää luonnollisesti paljon symboliikkaa hahmosta tehdyn hahmoanalyysin pohjalta. Messinkinen osa on kypärämäinen maski ja se toimii suojaavana elementtinä. Alun perin pohdin jotain olkapäätä tai rintaa suojaavaa teosta, mutta päätin lopulta keskittää teokseni pään alueelle. Maxin hahmossa on paljon kyse psyykestä, sen menettämisestä ja muistoista, joten tässä pään valita kävi järkeen. Halusin antaa Maxille hänen päättään ja muistojaan suojaavan teoksen, missä kuitenkin näkyy hahmon totaalinen muuttuminen. Maskin yleisilme on kolhiintunut, tummunut ja samea. Se kuvaa kaikkea kovaa mitä Max on joutunut elämänsä aikana kokemaan. Lasikuulapuhallus ja mattausharja antoivat mieleisen jäljen messingin pintaan. Se näyttää kuin erämaan hiekka olisi iskeytynyt jatkuvasti messingin pintaa vasten ja tehnyt sille karkean pinnan. Pään takaosassa messinkiä on sahailtu suikaleiksi ja siihen on niitein kiinnitetty satunnaisenmuotoisia messinkipaloja (Kuva 22, s 37). Tältä osalta maski on myös tummempi kuin muualla. Edestä taaksepäin tummemmaksi ja runnellummaksi muuttuva naamio viittaa Maxin karummaksi

Kuva 22. Maskin rujompi puoli (Poutiainen 2016.)

muuttuneeseen luonteeseen, mikä lähentelee elokuvien antagonistien luonteita. Tällainen ei ole kuitenkaan koko kypärä. Max on ehkä saattanut muuttua karummaksi ja kylmemmäksi hahmoksi elämänsä aikana, mutta hänessä on silti vielä hyvää jäljellä, mikä taistelee vastaan hänen muuntautumistaan maantierioistojen kaltaisiksi ihmisiksi.

Kuva 23. Nahkainen selkäranka (Poutiainen 2016.)

Kypärän etualalla on repeytynyt railo ja sen reunukset ovat kirkaammat kuin muu osa kypärästä. Reunan alla näkyy kerros röpelöreunaista nahkaa, joiden välistä pilkottaa valkoinen laskostettu kangas. Railon kirkaampi reunus paljastaa millainen Maxin niin sanottu suoja on aiemmin ollut. Sileä ja kirkas. Vaikka Max on aina ollut hiljainen henkilö ja käyttänyt tätä henkistä suojaa, hän on kuitenkin aina ollut onnellinen ja rauhassa, toisin kuin nykyään. Nyt hänen suojansa on kulunut ja lommoilla. Alla oleva nahkakerros kuvaa minulle parhaiten Maxin lausahdusta Fury Roadista: "Worming their way into the black matter of my brain". Se oli mielestäni todella vaikuttava ja erikoinen lause, minkä halusin jollain tavalla sisällyttää työhöni. Käänsin lauseen vapaasti sen tarkoittaen oletettavasti "mustuneita aivopoimuja", mikä itsessään viittaa Maxin turtuneeseen ja synkistyneeseen ajatusmaailmaan. Vaikka niin sanotun suojan alla Maxin sisinkin on tulehtunut kaikesta pahasta, ei hän ole täysin menetetty. Valkoinen röhelöinen kangas kuvaa Maxin hyvyyttä. Hänen oikeudenmukaisuuttaan, järkevyyttään, rakkaita muistoja perheestään ja sitä aikaa kun maailma oli vielä hyvä. Etuosan avautunut railo paljastaa tämän kaiken Maxista, ja vaikka se onkin pieni, Maxilla on silti vielä kyky avautua muille ja näyttää kuka hän oikeasti on. Nahan ollessa isossa roolissa Mad Max elokuvien puvustusta sen valinta osaksi teosta oli luonnollista. Niskan takaa laskeutuva osa on muotoiltu kuvastamaan selkärankaa ja sen ylle on kiinnitetty reikävanne ruuvein ja mutterein (Kuva 23). Selkäranka kuvaa Maxin luonteen vahvuutta. Vaikka se onkin epämuodostunut ja mustunut, Max on silti säilyttänyt selkärankansa ja luonteen vahvuutensa. Reikävanne kuvaa Maxin sopeutumista nykyiseen maailmaan. Se viittaa myös Maxin vasempaan jalkaan, mikä on tuettu metallisella nivelletyllä jalkatuella kaikissa Mad Maxeissa ensimmäisen elokuvan tapahtumien seurauksena (Kuva 5, s 17).

Lopulliseen teokseeni jouduin soveltamaan paljon tekemistäni prosessin edetessä. Teokseni erosi paljon alkuperäisestä suunnitelmasta, vaikka se olikin vain suuntaa antava. Vastaan tulleita ongelmakohtia oli

suureksi osaksi testien puute, mikä vaikutti moneen asiaan ja työstämisen nopeuteen. En ole työstänyt aiemmin isoja metalliosia, joten minun olisi ollut kannattavaa etsiä ohjeita siihen, miten tällaisten kappaleiden kanssa kannattaisi toimia ja tehdä edellämäinittuja testejä enemmän.

Teoksessa käytetty nahka oli ostaessa epätasalaatuinen ylijäämäpala. Laseroitu pään ympärille tarkoitettu nahkapala oli toisesta päästä paksumpaa ja jäykempää milloin se kesti messinkiin niittauksesta tulleen rasiin. Toinen pää oli taas haperompaa ja niitit menivät nahkapalasta läpi. Tähän korjausehdotuksena itselleni olisi joko lisätä nahkaan kovikekangas, tai ohut messinkipala kiinnityskohtaan. Tällöin niitit ottaisivat ensimmäisenä kiinni messinkiin, eikä suoraan nahkaan. Tällöin kiinnityskohdat sietäisivät enemmän rasiin. Tämän opinnäytetyön puitteissa en kerennyt tätä vikaa ruveta korjaamaan, vaan paikkasin virheen toistaiseksi liiman avulla. Jos teosta olisi myös tarkoitus käyttää esimerkiksi kuvauksissa tai muotinäytöksissä, hihnaan kannattaisi lisätä myös säätömahdollisuus pienellä soljella. Aikaisempana ideana minulla oli myös tarkoitus lisätä metalliosan sisäpuolelle verhoilu käyttäen soft foamia ja jotain teemaan sopivaa kangasta, mutta tämän toteuttaminen jäi myöhempään ajankohtaan. Alkuperäisen suunnitelman mukaan reikävanteen ja nahkaran gan piti alkaa vasta messingin takaa, mutta tässä kohti muutin suunnitelmiani. Kun vanne menee pään yli, se on sekä näyttävämmän näköinen, että pitää naamiota paremmin paikallaan päässä. Myös pään ympäri menevä nahkahihna on kiinnitetty vanteeseen ruuvilla.

Minulle teoksessa oli tärkeää erilaisten materiaalien yhdistäminen toisiinsa ja ennen kaikkea kokeellisuus. Teknillisesti työni ei ole varmastikaan ammattilaiskäsityöläisen tasoa, mutta koska työtekniikat eivät olleet opinnäytetyössäni tutkimuskohteena, käytin tekniikoita jotka näin sopivaksi sovellettavaksi tähän työhön. Jos aikomuksenani olisi tehdä niin sanotusti oikea ammattimainen teos esimerkiksi näyttelyyn, tekisin varmasti enemmän testejä ja kokonaisen testivedoksen teoksesta. Näin voisin nähdä mikä toimii ja mikä ei, ja tämä teos itse toimikin nyt hyvänä testiversiona. Kaikkien niin sanottujen vastoin käymisten hyvä puoli on se, että opin mitä kannattaa tehdä ja mitä voisi tehdä paremmin ja otin kaiken oppimiskokemuksena.

5 POHDINTA

Opinnäytetyössäni pääsin asettamiini tavoitteisiin. Tutustuin erilaisiin analysointikeinoihin ja valitsin niistä työhöni sopivimmat. Näiden perusteella analysoin elokuvasarjan valittua hahmoa ja valmistin sen pohjalta asustemaisen teoksen. Hahmoanalyysikeinoiksi valitut narratiivinen analyysi ja observointi eivät olleet minulle nimellisesti tuttuja entuudestaan, mutta sisäistin nämä menetelmät helposti ja onnistuin soveltamaan niitä saumattomasti elokuvien ja hahmon avaamisessa. Vaikken ollut opinnäytetyön alussa määrittänyt teokseni luonnetta, onnistuin toteuttamaan mielestäni hyvän työn, vaikka kaikki työtavat eivät olleetkaan minulle tuttuja.

Opinnäytetyössä käytettyjä analyysimenetelmiä ja Outi Pyyn ja Mirjam Lehtosen omia hahmonavauskeinoja voisin hyödyntää tulevaisuudessa korualalla asiakaskohtaamisissa ja omia teoksia tehdessä. Luulen, etten tule koskaan paneutumaan syvemmin niin sanottuihin oikeisiin analysointimenetelmiin, mutta tulen varmasti käyttämään niitä jatkuvasti samalla tavalla kuin Pyy ja Lehtonen. Näitä kaikkia hahmoanalyysikeinoja voin soveltaa juurikin korualalla asiakastöissä, jolloin on tärkeää tuntea asiakas melkein läpikotaisin, jotta hänelle voidaan tarjota paras mahdollinen suunnitelma ja tuote. Samalla tavalla voin hyödyntää oppimiani keinoja omassa henkilökohtaisessa työskentelyssäni, jos haluan teokseni tai koruni kuvastavan jotain tiettyä hahmoa tai teemaa. Yhtenä unelmanani olisi myös päästä tekemään teoksia mahdollisesti teatterin tai elokuvan puvustukseen ja muotinäytöksiin ja -kuvauksiin.

Tulevaisuudessa kasattua tutkimusaineistoani Maxista voisin hyödyntää myös teoksen muuntamisessa korumaiseen suuntaan. Haa-veissani olisi suunnitella Mad Maxia ilmentävä uniikki koru tai korukokoelma. Jos suunnittelua haluaisi viedä vielä pitemmälle, korua voisi lähteä suunnittelemaan kaupallisempaan sarjatuotantoon tarkoitettuun korumallistoon asti.

Työstä opin ennen kaikkea henkilölähtöisen suunnittelun perustan ja miten persoonan voi muuttaa korun tai teoksen muotoon. Opinnäytetyön aikana kertyi myös paljon oppia aikataulutuksesta, raportoinnista ja eri materiaalien käytöstä ja työtavoista tuotteessa. Minulla oli jo opinnäytetyön teon alussa aavistus, etten tulisi pysymään suunnitellussa aikataulussa. Työni etenemiseen vaikutti paljon oma motivoituneisuuteni, pajatiilojen ja työvälineiden saata- vuus ja maaliskuussa alkanut Saurumin työharjoittelu. Työn tullessa kuvioihin aikataulutin jokaisen päiväni mahdollisimman tarkasti opinnäytetyön kannalta. Pajatyöskentely olisi tullut aloittaa aiemmin, jotta olisin kerennyt tekemään enemmän testejä ja tutustumaan materiaaleihin, mutta tiiviillä työskentelyllä sain teoksen kuitenkin valmiiksi ajallaan.

Teoksen suunnittelun puitteissa tutustuin myös monin erilaisiin työtekniikoihin, esimerkiksi metallin, nahan ja kankaan työstämiseen ja niin sanottuun manipulointiin. Kaikkia näitä en olisi kerennyt edes testaamaan tämän opinnäytetyön aikana, mutta haluan

hyödyntää näitä tapoja varmasti myöhemmin tulevissa projekteisani. Pidän teoksessa käyttämäni työtavoista ja haluaisin tehdä samankaltaisia teoksia ja projekteja tulevaisuudessakin. Näitä voisi tehdä esimerkiksi näyttelykappaleiksi tai erilaisiin muotikuvauksiin.

Haluaisin myös tehdä enemmän materiaali- ja työtapatestejä, jotta voisin kehittää työtapaani ja ammattitaitoani opinnäytetyöni kaltaisten teosten parissa.

“I am the one that runs from both the living and the dead. Hunted by scavengers, haunted by those I could not protect. So I exist in this wasteland, reduced to one instinct: survive.”

-Max Rockatansky (Miller 2015.)

LÄHTEET

ANTTILA, Pirkko 2006. Tutkiva toiminta ja ilmaisu, teos, tekeminen. [Kirja]. Hamina: AKATIMI Oy

LEHTONEN, Mirjam 2015-11-05. Modisti. [Sähköpostihaastattelu].

MILLER, George 1979. Mad Max [elokuva]. T:Village Roadshow Pictures / American International Pictures / Warner Bros.

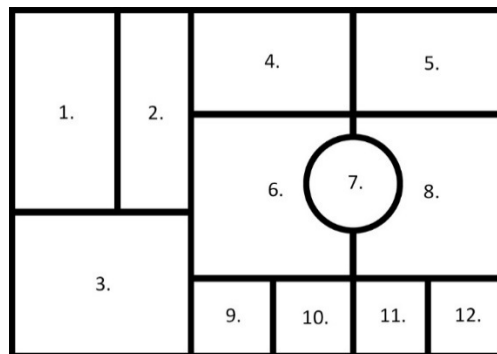
MILLER, George 1981. Mad Max 2: The Road Warrior [elokuva]. T: Warner Bros.

MILLER, George 2015. Mad Max: Fury Road [elokuva]. T: Warner Bros. Pictures / Roadshow Films

PYY, Outi 2015-10-11. Trashionista. [Skypehaastattelu].

KUVAT JA KUVIOT:

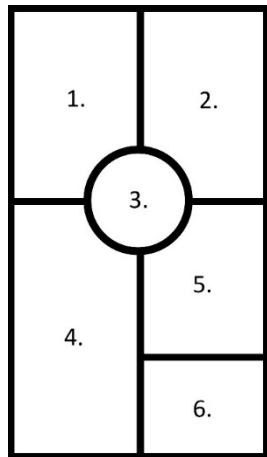
POUTIAINEN, Lotta 2015. Tuotetaulu [Kuvakollaasi]. Sijainti: Tekijän omat arkistot

1. [Viitattu 2015-12-2] Saatavissa: <http://ilyatelier.com/collections/autres>
2. [Viitattu 2015-12-2] Saatavissa: <http://outsapop.blogspot.fi/2010/06/auslander-scribblings.html>
3. [Viitattu 2016-3-2] Saatavissa: <http://sewing.patternreview.com/blog?s=1494512#.UM9gFIK6b-h.pinterest>
4. [Viitattu 2016-2-29] Saatavissa: <https://s-media-cache-ak0.pinimg.com/originals/49/a7/ca/49a7cad01d98c4593604d538418da6b9.jpg>
5. [Viitattu 2016-3-2] Saatavissa: <https://wickedwink.wordpress.com/2012/04/>
6. [Viitattu 2015-12-2] Saatavissa: <http://the8thday.tumblr.com/>

7. [Viitattu 2015-12-2] Saatavissa: <https://www.facebook.com/MirjamLehtonenCostumes/photos/pb.487236844712745.-2207520000.1449073592./588518734584555/?type=3&theater>
8. Viitattu 2015-12-7] Saatavissa: <http://incognito-design.tumblr.com/post/96776202764/handmadeleatherfashion>
9. [Viitattu 2015-12-2] Saatavissa: <http://thesweetestspots.tumblr.com/post/107638538280/black-leather-post>
10. [Viitattu 2016-3-2] Saatavissa: <http://sombreboite.tumblr.com/post/12376597702/ann-demeulemeester-spring-2012> TAI <http://roundmonkey.tumblr.com/post/5289052086>
11. [Viitattu 2015-12-2] Saatavissa: <http://www.urbanara.co.uk/journal/buying-guide/brass/>
12. [Viitattu 2016-2-29] Saatavissa: <http://www.therpf.com/f24/project-steampunk-65470/>

POUTIAINEN, Lotta 2016. Moodboard [Kuvakollaasi]. Sijainti: Tekijän omat aineistot

1. [Viitattu 2016 -3-15] Saatavissa: <http://elemenop.tumblr.com/post/34839554024>
2. [Viitattu 2016 -3-3] Saatavissa: <http://thesadnessblog.tumblr.com/>
3. [Viitattu 2016-3-15] Saatavissa: http://farm7.static.flickr.com/6048/6288028543_d88398c371.jpg
4. [Viitattu 2016-3-3] Saatavissa: <http://amongraf.ro/23-roads-you-have-to-drive-in-your-lifetime/23/>
5. [Viitattu 2016-3-3] Saatavissa: <https://www.flickr.com/photos/41658142@N06/4829835032/>
6. [Viitattu 2015-12-2] Saatavissa: <http://zanabayne.com/ss2011>

POUTIAINEN, Lotta 2016. Aiemmin tekemiäni teoksia [Kuvakollaasi]. Sijainti: Tekijän omat arkistot

POUTIAINEN, Lotta 2016. Aikajana [Kuvio]. Sijainti: Tekijän omat arkistot

POUTIAINEN, Lotta 2016. Ajatuskartta [Kuvio]. Sijainti: Tekijän omat arkistot

POUTIAINEN, Lotta 2016. Esityskuvat luonnoksesta [Skannaus]. Sijainti: Tekijän omat arkistot

POUTIAINEN, Lotta 2016. Kaavan mallailua [Digikuva]. Sijainti: Tekijän omat arkistot

POUTIAINEN, Lotta 2016. Laseroituja nahkapaloja [Digikuva]. Sijainti: Tekijän omat arkistot

POUTIAINEN, Lotta 2016. Lopullinen teokseni [Digikuva]. Sijainti: Tekijän omat arkistot

POUTIAINEN, Lotta 2016. Luonnoksia teoksesta [Kuvio]. Sijainti: Tekijän omat arkistot

POUTIAINEN, Lotta 2016. Maskin rujompi puoli [Digikuva]. Sijainti: Tekijän omat arkistot

POUTIAINEN, Lotta 2016. Maskin yksityiskohtia [Digikuva]. Sijainti: Tekijän omat arkistot

POUTIAINEN, Lotta 2016. Messingin sahattu railo [Digikuva]. Sijainti: Tekijän omat arkistot

POUTIAINEN, Lotta 2016. Nahkainen selkäranka [Digikuva]. Sijainti: Tekijän omat arkistot

POUTIAINEN, Lotta 2016. Pintakäsittelytestejä [Digikuva]. Sijainti: Tekijän omat arkistot

POUTIAINEN, Lotta 2016. Swot-analyysi [Kuvio]. Sijainti: Tekijän omat arkistot

POUTIAINEN, Lotta 2016. Työnkulkukaavio [Kuvio]. Sijainti: Tekijän omat arkistot

KUVA 3. Max Rockatansky vuoden 1979 Mad Maxissa. Can We Still Be Friends [Sivusto]. [Viitattu 2016-5-17]. Saatavissa: <http://www.canwestillbefriends.net/ep-26-mad-max/>

KUVA 4. Ensimmäisen elokuvan antagonisti Toecutter. Business Insider Australia [Sivusto]. [Viitattu 2016-5-17]. Saatavissa: <http://www.businessinsider.com.au/mad-max-hugh-keays-byrne-returns-to-franchise-2015-5>

KUVA 5. The Road Warrior. Daily Mail UK [Sivusto]. [Viitattu 2016-5-17]. Saatavissa: <http://www.dailymail.co.uk/tvshowbiz/article-3073531/Mel-Gibson-shows-support-Mad-Max-remake-26-years-starred-original-poses-film-s-Los-Angeles-premiere.html>

KUVA 6. Lordi Humungus tarjoamassa sopimusta. Challenges [Sivusto]. [Viitattu 2016-5-17]. Saatavissa: <http://toutlecine.challenges.fr/film/0036/00368055-mad-max-2-le-defi.html>

KUVA 7. Lordi Humungusin kätyri Wez. Icons of Fright [Sivusto]. [Viitattu 2016-5-17]. Saatavissa: <http://iconsoffright.com/2015/05/27/interview-vernon-wells-talks-cowboys-vs-dinosaurs-commando-and-the-road-warrior/>

KUVA 8. Immortan Joe. Jimquisition [Sivusto]. [Viitattu 2016-5-17]. Saatavissa: <http://www.thejimquisition.com/the-mediocre-awards/>

KUVA 9. Max Nuxin auton keulassa. Entertainment Weekly [Sivusto]. [Viitattu 2016-5-17]. Saatavissa: <http://www.ew.com/article/2015/05/28/tom-hardy-mad-max-man-movie-feminist>

KUVA 10. Tom Hardy Mad Maxina Fury Roadissa. Coming Soon [Sivusto]. [Viitattu 2016-5-17]. Saatavissa: <http://www.comingsoon.net/movies/news/646815-no-more-mad-max-movies-for-george-miller#/slide/39>

KUVA 11. Yksi Fury Roadissa nähdyistä ajoneuvoista. Daily News NY [Sivusto]. [Viitattu 2016-5-17]. Saatavissa: <http://www.nydailynews.com/autos/mad-max-cars-post-apocalyptic-rides-mad-max-fury-road-gallery-1.2226595?pmSlide=1.2226579>

LIITE 1: KYSELYLOMAKE OUTI PYY

Peruskysymyksiä

1. Kuka olet?
2. Mikä on koulutuksesi?
3. Mikä on ammattisi?
4. Mitä toimenkuvaasi kuuluu?
5. Miten päädyit tälle alalla?
6. Mitkä ovat itesellesi tärkeimpiä, mieleisimpiä tai merkittävimpiä projekteja joita olet tehnyt tai missä olet ollut mukana?

Kysymyksiä asun/asusteen/korun ym. luontiprosessista

1. Miten inspiroidut työskentelemään projektien parissa?
2. Kuinka paljon käytät erikoisempia materiaaleja töissäsi? Ei perinteiset vaatemateriaalit kuten kankaat ja nahka yms.
3. Mitä työtapoja käytät? Kuinka suuri osa työskentelystä on ns. kokeellista?
4. Onko sinulla antaa vinkkejä hyvistä materiaaleista tai työtavoista? Mitä kannattaa välttää? Mitä kannattaa kokeilla?
5. Mitä tietotaitoa tarvitset ja käytät teosten parissa?
6. Onko työskentelysi ns. käsityöpainotteista vai onko käytössäsi myös vaativampia työkaluja/koneita? Mitä?
7. Kuinka paljon käytät kierrätystavaraa teoksissa ja projekteissa?

Kysymyksiä ns. hahmon/persoonan ymmärtämisen tärkeydestä projekteissa

1. Ajatteletko luovasi teoksiasi jollekin tietylle hahmolle/persoonalle vai luotko teoksia mitkä miellyttävät omaa silmää?
2. Miten tutustut hahmoon? Millä tavalla tutkit? Mitä hahmosta tulee tietää?
3. Miten saat teoksesi ilmentämään hahmoa?
4. Käytätkö joitain analyyttisiä metodeja/teorioita hahmotuntemuksesta hahmoa avatessa/asiakaskohtaamisissa?

KIITOS!

LIITE 2: KYSELYLOMAKE MIRJAM LEHTONEN

Peruskysymyksiä

Voit vapaasti yhdistellä kysymyksiä jos vastaukset näyttävät menevän päällekkäin. "Muuta"-osiokin on vain siitä syystä jokaisessa kohdassa jos tulee mieleen jotain mainitsemisen arvoista mitä minun kannattaisi ottaa huomioon.

1. Kuka olet?
2. Mikä on koulutuksesi?
3. Mikä on ammattisi?
4. Mitä toimenkuvaasi kuuluu?
5. Miten päädyit tälle alalle?
6. Mitkä ovat itsellesi tärkeimpiä, mieleisimpiä tai merkittävimpiä projekteja joita olet tehnyt tai missä olet ollut mukana?
7. Muuta?

Kysymyksiä asun/asusteen/korun ym. luontiprosessista

1. Miten inspiroidut työskentelemään projektien parissa?
2. Mitä tietotaitoa tarvitset ja käytät teosten parissa?
3. Mitä materiaaleja käytät? Mitkä ovat esim. monikäyttöisimpiä? Erikoisimpia?
4. Mitä työtapoja käytät? Kuinka suuri osa työskentelystä on ns. kokeellista?
5. Onko työskentelysi ns. käsityöpainotteista vai onko käytössäsi myös vaativampia työkaluja/koneita? Mitä?
6. Onko sinulla antaa vinkkejä hyvistä materiaaleista tai työtavoista? Mitä kannattaa välttää ja mitä kannattaa kokeilla?
7. Kuinka paljon käytät kierrätystavaraa teoksissa ja projekteissa?
8. Muuta?

Kysymyksiä ns. hahmon/persoonan ymmärtämisen tärkeydestä projekteissa

Käytän näissä kysymyksissä termiä 'hahmo', tarkoittaen esim. asiakkaita ja photoshootien malleja joille luodaan tietty persoona kuvauksiin.

1. Ajatteletko luovasi teoksiasi jollekin tietylle hahmolle/persoonalle vai luotko teoksia mitkä miellyttävät omaa silmää?

2. Miten tutustut hahmoon? Millä tavalla tutkit? Mitä hahmosta tulee tietää?
3. Miten saat teoksesi ilmentämään hahmoa?
4. Käytätkö joitain analyyttisiä metodeja/teorioita hahmotuntemuksesta hahmoa avatessa/asiakaskohtauksissa?
5. Muuta?

KIITOS!